

سهره‌لدانی مملانی مهزه‌بیه‌کان له جیهانی ئیسلامی و کاریگه‌رییه‌کانی (سی سهدی یه‌که‌می کۆچی)

هۆشمنده‌لی عزیز، حیدر لشکری^۲

^{۱،۲} بهشی میژوو، فه‌که‌لتی په‌روه‌رده، زانکۆی کۆیه، هه‌ریی کوردستان، عێراق

پوخته

له‌م توێژینه‌وه‌یه باس له‌ سه‌ره‌لدانی و جیکه‌وته‌کانی مملانی مهزه‌بیه‌کان له‌ کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامیدا ده‌که‌ین. ئەم مملانییه‌نه هه‌ر له‌ قوناغیکه‌ی زوه‌وه‌ ده‌رکه‌وتن و له‌گه‌ڵ گۆرانه‌کاندا درێزه‌یان کیشا، به‌ تایه‌تی له‌ سه‌ره‌تادا له‌ چوارچێوه‌ی پرسه‌ی سیاسیه‌ی بوو به‌ په‌نگدانه‌وه‌ی ئایینی. یه‌نگومان باهه‌تی پێشه‌واپی و هه‌لبژاردنی جینشینی یه‌غه‌مه‌به‌ر سه‌ره‌کێترین پرسه‌کان بوو، هه‌ر له‌ دوا‌ی کۆچی دوا‌ی یه‌غه‌مه‌به‌ره‌وه‌ جیکه‌ی مشتومر بوو. تا دور ده‌که‌وتیه‌وه‌ له‌و میژوووه‌ش مملانییه‌کان توندتر ده‌بوون، به‌دریژایی سی سهدی یه‌که‌می کۆچی ئەم پرسه‌ له‌ بنه‌ما سه‌ره‌کیه‌کانی روه‌ت و رێبازه‌کان بوو، کاربان له‌سه‌ر ئەم مملانییه‌نه ده‌کرد، بۆ زیاتر پیداکرێن له‌ خۆبه‌شایسته‌ زانین و په‌تکردنه‌وه‌ی به‌رامبه‌ر. جگه‌ له‌وه‌ی له‌ قوناغه‌ جیاوازه‌کاندا ده‌سه‌لات، به‌پێی روانگه‌ و هه‌لوێستیه‌ی ئایینییه‌که‌ی، رۆلی له‌ پالێشتی کردن و په‌تکردنه‌وه‌یان هه‌بوو. به‌هه‌مان شێوه‌ تیکه‌په‌شتن له‌ بنه‌ما و چه‌مه‌که‌کانی بیروباوه‌ریش دروستکه‌ری سه‌ختیه‌ی مملانی مهزه‌بیه‌کان بوون، که‌ هه‌ریه‌که‌ له‌و روه‌ت و رێبازانه‌ خۆیان به‌ به‌رگریکار و پالێشتی ئایینی ئیسلامی راسته‌قینه‌ ده‌زانی و له‌ هه‌ولێ چه‌سه‌پاندنی بۆچوون و تێروانینه‌کانی خۆیان بوون، و به‌ر په‌رچی نه‌یارانیان ده‌دا یه‌وه‌. لێر هه‌وه‌ پرسه‌ سه‌ره‌کیه‌کانی ئەم توێژینه‌وه‌یه بریتین له‌ چۆنیه‌تی سه‌ره‌لدانی مملانی مهزه‌بیه‌یه‌ به‌ کردار سیاسیه‌یه‌کان له‌ میژووی سه‌ره‌تای ده‌وله‌تی ئیسلامی، له‌گه‌ڵ چۆنیه‌تی په‌نگدانه‌وه‌ی ئەم مملانییه‌نه و کاریگه‌رییه‌ باوه‌رپی و هه‌زییه‌کانی به‌سه‌ر کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامیدا. هه‌روه‌ها هه‌ولێ ئانداوه‌ به‌دوا‌ی پرسه‌ی جیکه‌وته‌ی ئەم مملانییه‌نه بێن به‌سه‌ر روانگه‌ی هه‌زری ئەو که‌سه‌نه‌ی ویستویه‌ له‌ میژووی ئیسلام بکۆلنه‌وه‌ و به‌پێی روانگه‌ مهزه‌بیه‌که‌یان بپه‌نسه‌نه‌وه‌.

وشه‌ سه‌ره‌کیه‌کان: ده‌مارگیری مهزه‌به‌ی، روه‌ت و رێبازه‌کان، پێشه‌وايقه‌تی، بیروباوه‌ر و کرده‌ی سیاسیه‌ی.

۱. پێشه‌کی

ده‌رکه‌وتنی روه‌ت و رێبازه‌ جیاوازه‌کان له‌ کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامیدا له‌ ماوه‌ی (سی سهدی یه‌که‌می کۆچی)، هه‌ولێ دراوه‌ تیشک بخه‌رتیه‌ سه‌ر ئەو پرسه‌ جیاوازه‌یه‌ هه‌ر له‌ قوناغیکه‌ی زوه‌وه‌ کاریگه‌ری به‌هێزی بۆ سه‌ره‌لدانی و به‌رده‌وامیدان به‌ مملانی مهزه‌بیه‌یه‌کان هه‌بووه‌. به‌ قوناغ به‌ سه‌رده‌مه‌ جیاوازه‌کان تێپه‌ربوون و پرسه‌کان فراوانتر و گه‌وره‌تر بوون، مملانی مهزه‌بیه‌یه‌کان زیاتر قوڵبوونه‌وه‌ و کاریگه‌ری گه‌وره‌تریان به‌جێهێشت، هه‌روه‌ها ئەمانه‌ په‌نگدانه‌وه‌یان له‌سه‌ر بزوتنه‌وه‌کان هه‌بوو، له‌ دژایه‌تی کردنی ده‌سه‌لات، جگه‌ له‌وه‌ زۆر جار ده‌سه‌لات خۆی به‌شداربووه‌ له‌ قوڵکردنه‌وه‌ی مملانییه‌ مهزه‌بیه‌یه‌کان.

هۆکاری ده‌ستپێشانه‌کردنی ئەم باهه‌ته‌ بۆ کاریگه‌ری و لیکه‌وته‌ دیاره‌کانی روه‌ت و رێبازه‌کان ده‌گه‌رێته‌وه‌، له‌سه‌ر ئەم بنه‌ما و پرسه‌ جیاوازه‌یه‌ی دروستیان کردووه‌. هه‌ولێ ئانداوه‌ و له‌لای ئەو په‌رسیاره‌ به‌رته‌بیه‌ بده‌بنه‌وه‌، که‌ چ په‌نگدانه‌وه‌یه‌کی به‌هێزیان له‌ کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامیدا هه‌بووه‌، و کۆمه‌لگه‌یه‌کیان چۆن دابه‌شکردووه‌ به‌سه‌ر مهزه‌به‌ جیاوازه‌کان، تاوه‌کو ئیستا زۆریک له‌ کیشه‌کانی کۆمه‌لگه‌یه‌که‌ی بۆ ئەوان ده‌گه‌رێته‌وه‌.

مملانی مهزه‌بیه‌یه‌کان رۆلی به‌رچاویان له‌ په‌نگه‌رتنکردنی روداوه‌کانی میژووی ئیسلامیدا هه‌بووه‌. روه‌ت و رێبازه‌ ئیسلامیه‌یه‌کان به‌ده‌ره‌نبوون له‌ کاریگه‌ری و په‌نگدانه‌وه‌یان له‌تێو کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامیدا، سه‌ره‌رای ئەوه‌ی له‌ روانگه‌ و تێروانینی خۆیان هه‌وێ پێیانواوو هۆکارن بۆ سه‌رخستنی ئایینی ئیسلام و به‌رگریکردن له‌و بیروباوه‌ره‌ ئایینییه‌، به‌لام به‌ درێژایی میژووی ئەم ئایینه‌ ئەوانه‌، گه‌وره‌ترین جیکه‌وته‌یان به‌سه‌ر ئەم میژوویدا هه‌بووه‌ و روداوه‌کانیان ئاراسته‌ کردووه‌. ئەم توێژینه‌وه‌یه‌ ته‌رخانه‌کراوه‌ بۆ سه‌ره‌لدانی مملانی مهزه‌بیه‌یه‌کان و هۆکاره‌کانی

گۆفاری زانکۆی کۆیه بۆ زانسته مروڤايقهتی و کۆمه‌لايه تيبهکان، به‌رکی ۷، ژماره ۱ (۲۰۲۴)

رێککه‌وتی: وه‌رگرتن ۱۸ تهموز ۲۰۲۳؛ په‌سه‌ندکردن: ۲۹ ئاب ۲۰۲۳

توێژینه‌وه‌ی رێکخراو: له ۱۶ حوزه‌یران ۲۰۲۴ بلاقراوه‌ته‌وه‌.

ئیمه‌یلی توێژه‌ر: hoshmand.azeez@koyauniversity.org

ماپی چاپ و بلاقردنه‌وه‌ © ۲۰۲۴ هۆشمنده‌لی عزیز و حیدر لشکری، که‌په‌شتن به‌م توێژینه‌وه‌یه‌ کراوه‌یه‌ له‌ ژێر

رهمانه‌ندی - 4.0 CC BY-NC-ND

(۵۱). له لایه کچی دیکهوه له وه رگرتی به یه تدان بهو نهرته سیاسیهی په رهو ده کرا به عهلی کوری ئەبو تالیب، ژماره بیه که له موسلمانان نارازی بوون و به یه تیان پهی نه دا، به مهش دواتر جیا بوونه وهو خه لیهف ده ژیان چوو هه گه وه، هه ره بیه که له خیزانی پیغه مه بهر عایشه و یا وه رانی ته لحه و زوی بهر بوون، ئەمهش رودای جه مه لی (۶/۳۶۷ ز) لێ که وه ته وه. هه ره وه ها دواتر له نیوان عه لی و مو عاو یه ی کوری ئەبو سو فیان ناگری جه نگ هه لگیرسا و جه نگ ی صفینی (۳۷/ک/۶۵۷ ز) لێ که وه ته وه (لین شبه، ۲۰۱۴: ۱۹۰-۱۹۱، ۱۹۹: این قتیبه، ۱۹۶۹: ۲۰۸-۲۰۹)، له ئەنجامدا پرسی (تخیم- ناوژیوانی) دروست بوو. لێره دا کۆمه لێک له موسلمانان پابه ندی نهرته سیاسیه تازه با وه که بوون به هۆی ئەم با به ق ناوژیوانیه وه جیا بوونه وه، ناسران به خه وار جیه کان. ئەو فۆرمه ی ده سه لانده یه تیش له میژوودا به خه لافه ق راشیدین (۱۱-۱/ک/۶۳۲-۶۶۲ ز) ناسرا، له سه ر ده ستی ئەو خه وار جیه یانه به کۆژرانی خه لیه فی موسلمانان عه لی کوری ئەبو تالیب کۆتایی پهی هات، کۆژرانی عه لی هه ست و سۆز بکی زۆر به هیزی له لایه ن لایه نگرانیه وه به جیه بشت و بووه سه ره تابه که بۆ ده رکه وتی شیعه به جۆرێک له سه ر گۆره پانی ژیا نی سیاسی ئیسلامی (لین آبی دنیا، ۲۰۰۱: ۲۳؛ الفتازانی، د.ت: ۱۴-۱۵). له ئەنجامی ئەو نا کۆیه سیاسیه یه نیو موسلمانان، بارو دۆخیکێ ناله بارو شه رزه یان دروست کړدبوو، بووه هۆی سه ره لدانیه بیه ک له مه زه به کان، ئەگه رچی له دۆخیکێ سه ره تایی و سیاسیدا بوون.

لێره دا ئەو مه زه به جیا وازانه پالپشت و لاگیری به هیزیان بۆ بیرو که و بیرو با وه ره کانیان هه بوو و به سه ختی شه رپان بۆ ده کړد، سه رکه وتن بۆ مه زه به و ده مارگیری به رامبه ر به سه ری نه جیکاران ببوو هه سه لته قی باوی په یوه ندیان به ده ره وه ی خۆیان، له وانه خه وار جیه یه کان که له بنه رته دا کۆمه لێک بوون له لایه نگرانی عه لی کوری ئەبو تالیب، به لام پرسی رازی بوونیان به بریاری ناوژیوانی ره تکر ده وه لێ جیا بوونه وه و دروشمی (لا حکم الا لله) یان به کارهینا (المقري، ۱۳۸۲: ۵۱۲-۵۱۴)، ئەم دروشمه له و ساته وه خته وه بۆ چه ندین سه ده ده بیته دروشمی سه ره کی خه وار جیه یه کان و ئەو به نه مایه ی که بیرو با وه پری له سه ر بوینا ده نین، عه لی کوری ئەبو تالیب تابه ت به دروشمه که یان وتویه قی: ((وشه یه کی راست، ویستیکێ پوچه ل)) (الشهرستاني، ۱۹۹۳: ۱۳۵/۱)، ئەم بزوتنه وه یه وه که بزوتنه وه یه کی سیاسی ده رکه وت و نامانجیان تۆ له سه ندنه وه بوو له ده سه لاتداران، بریاره به ده ستان و دژی خه لافه ت بوون، نه ک خه لکی گشتی. جیا بوونه وه که شیان به تیه گه بشتنیکێ جیا واز بۆ میژووی حوکمرانی ئیسلامیه وه گریدا، ااتا ئەوه ی ده رباری توندوتیژی خه وار جیه کان و روه پرو بوونه وه کانیان ده وت ریت، بۆ لێرسینه وه له سه ری نه جیکاران و کوشتی بێ جیا وازی ئەم قۆناغه ناگریته وه، وه که به لادری (م. ۲۷۹/ک/۸۹۲ ز) جه خت له وه ده کاته وه، یه کێک له خه وار جیه یه کان به ناوی هیلال کوری عوله فه، ته نها ئەو که سه نه ی ده کوشت، که شه رپان له گه ل ده کړد، به لکو زیاتر هه ولی بلا و کړدنه وه ییری خه وار جیه یان ده دا، ئەوه تا هه مان که سایه قی خه وار جی چوو ته ناوچه ی ماسبندان و بانگه شه ی بۆ چوو نه کانی خۆی ده کړد، هه ره وه ها ئەو مه ریه م سه عدی له شه رزور

ئهم توێژینه وه یه، له دوو ته وه ره و ئەنجامێک پیکدیت، ته وه ره ی یه کم به ناو نیشانی (پرسی سیاسی)، تابه ته به کاریگه ری و ره نگانه وه ی لایه نی سیاسی له سه ره لدانیه مملاتی مه زه به یه یه کان، چه ندین ری یاز و بزوتنه وه له ئەنجامی هه لویستی سیاسی دروست بوون، که پاشخانی میژووی له ئیسلامدا کاریگه ری له سه ر سه ره لدان و مملاتییه کان هه بوو، له دیارترینیان پرسی پێشه وایی بوو، هه موو لایه ک هه ولی به ده سه تینان ده دا. ته وه ره ی دووه میش به ناوی (پرسی بیرو با وه پ)، هه ره وه که له ناو نیشانه که یه دا یه، لایه نی بیرو با وه پ رۆل و کاریگه ری خۆی به جیه بشتوو، له سه ره لدانیه مملاتی مه زه به یه یه کان، به هۆی چه مکه کانی بیرو با وه ره وه له روی ئەنجامه رانی تا وانی گه وه، چاره نوس و ویستی نازاد، خه لقی قورئان و سیفاته کانی خودا، که به پهی لیکدانه وه ره رافه کړدنی تابه ته کان، هه ر ری یازیک هه ولی دا وه تیروانی خۆی بۆ ئەم چه مکه نه بیه ی، و تانه له به رامبه ره که ی بدات و ره تیکه کاته وه.

سروشتی میتۆدی ئەم توێژینه وه یه وای خواستوو، میتۆدی جیا وازی وه ک میتۆدی شیکاری میژووی و به راوردکاری له خۆگرت، سه باره ت به میتۆدی شیکاری قسه کړدنه له سه ر ده قه کانی میژوونوسان تابه ت به بیرو هزه جیا وازه کانی ره وت و ری یازه کان، و چۆنیه قی هه ولدان بۆ سه لماندی بیرو که کانیان و به ره ره چدانه وه ی نه یارانیان، هه رچی میتۆدی به راوردکاریه، به راوردی تیروانین و دید و بۆ چوو نه کانی مه زه به و ری یازه کان ده کات، له روی پرسی جیا وازه کانی سیاسی و بیرو با وه ره کان، که چۆن هه ره بیه که له وانه به شتوازی خۆیان به رگری له چه مکه کان ده کهن، و له امی به رامبه ریان ده ده نه وه، سه ره پای ها ورایی و جیا وازیان له هه ندی چه مکه کاندان.

۲. پرسی سیاسی

سیاسه ت له پرسی دیاره کانی مملاتییه نیو مه زه به به کان بوو، له ما وه ی سێ سه ده ی یه که می کۆجییدا، چه ندین مه زه به، ره وت و بزوتنه وه له ئەنجامی هه لویستی جیا وازی سیاسیه وه دروست بوون، به شی زۆریشیان دژایه قی ده سه لاتی باو بوون و به ئاواقی ده سه تبه سه ر داگرتی ده سه لات بوون، به تابه قی به هۆی پرسی پێشه واییه وه. چونکه له روی کړد کیه وه مه رگی پیغه مه بهر (۱۱/ک/۶۳۲ ز) بواری ئەوه ی نه دا بوو ئەم پرسی یه کلا یینه وه، و هیه ج بریارو نه ری تیککی سیاسی نه بوو بۆ دیار کړدنی که سینک که له دوا ی خۆی بیته به جینشین، بۆیه هه ر له دوا ی کۆچی دوا ی کړدنی نا کۆکی له نیو موسلمانان و به تابه قی له نیوان کۆچه ران و پشتموانان دروست بوو، به مه به ستی دانانی که سینک وه ک جیگه ره وه ی پیغه مه بهر، له کۆتاییدا وه که له نا کۆکی سونیدا ده گێرد ریته وه ئەبو به ک (۱۱-۱۳/ک/۶۳۲-۶۳۴ ز) به جۆرێک له شتوازی راویژ- شورا بوو به خه لیه ف (الطبري، ۱۹۶۹: ۲۰۳/۳). ئەم نهرته تازه با وه به ره دوام بوو، تا ئەو کاته ی ناره زایی له دژی ده سه لاتی خه لیه ف عوسان کوری عه فزان (۲۳-۳۵/ک/۶۴۴-۶۵۶ ز) هاته سه ر، به هۆی شتوازی سیاسه ت کړدنی له فه رمانه وایی کړدندا، کۆمه لێک له موسلمانان له ناوچه جیا وازه کان دژی فه رمانه وایی ده رچوون و پاشان کوشتیان (لین سعد، ۲۰۰۱: ۷۰/۳؛ این قتیبه، ۱۹۹۰: ۵۰/۱-۵۰/۱)

نيشته حې بو ھاوھلانی ھان دەدا و روداوی نھروانی بېردەخستەنەوہ (۱۹۹۶): ۲۴۷/۳، ۲۴۸/۳)، بە ھەمان شىوہ چەندىن كەسايەتي دىكەي خەوارىچى بە تىگەبىشتى خۇيان بۇ رابردوى ئىسلامى و ئىستىئى موسلمانان لەم قۇناغەدا بەم جۆرە كاربان كرددوہ، بەمەش خەوارىچىيەكان ھەولنى بلاوكردنەوہى بىروباوہر و رىيازەكانىيان دەدا بۇ زىادكردنى لايەنگرانىيان و ھەستانىيان دژى دەسەلاتى خەلافەت، جىاوازە لەو بىرو باوہر و ھزرى ئەو خەوارىچىيە لە قۇناغى دواتردا دەردەكەن. خويئەندەوہيان بۇ مېژووى نىچكى كەردى سىياسى ئىسلامى بەو چەشەنە بووہ، خەلافەتي ئەبو بەكر و عومەر راست و دروست بووہ، بەھۆى رەوالى ھەلبۇزاردنەكەيانەوہ، ھەروھە خەلافەتي عوساينىش لە سەلەكانى سەرتەنايدا تەواو بووہ، بەلام كاتىك گۇرا و لەسەر ھەمان رىچكەي ھەردوو خەلىفەي پىشوو بەردەوام نەبوو، بەمەش بووہ ھۆكارى دروستبوونى بەشىك لە روداوەكانى ئىو موسلمانان. تايبەت بە خەلافەتي عەلىيىش دانىان بە راست و دروستى و رەوايەتي خەلافەتەكەي داناوە، بەلام لە بىراردانى ناوئىوانى ھەلەي كەرد، بۇيە بىرارىيان لەسەر بى باوہرى عەلى دا، ھەروھە ئەوانەي بەشدارىش بوون لە بىرارى ناوئىوانى تانەيان لىدان و بە بى باوہرپىيان دانان (الاشعري، ۱۹۵۰: ۱۸۹/۱؛ الشەھرىستانى، ۱۹۹۳: ۱۳۶/۱-۱۳۷). ئەمە پىداچوونەوہى ئەوانبوو بە يادەوہرى پەيوەندەگەراي ئىسلامىيەوہ بە چۆنەتي يادكردنەوہى رابردوى نىك كە كارىگەرى بەسەر پەيوەندىيە ئىستايىيەكان و ئىو كۆمەلنى ئىسلامىدا ھەبووہ، ئەوان ھاتوون ئاوا بىنيويانەو روانگەي مېژووويان لەسەر بوينا داوہ.

لە قۇناغى دواتردا خەوارىچىيەكان رەتيان كەدەوہ دان بە دەسەلاتى سەردەم، دەسەلاتى ئومەويەكان (۴۱-۱۳۲ك/۶۶۲-۷۵۰ز) بوو بىنن، ئەوہ رۈنە ھەر لە رۆژى ناوئىوانىيەوہ ھىچ شىك لە ئىوانىندا نەبووہ، تەنھا شمشىر نەبىت، ھەروھە بەردەوام تانەيان لىدان، و مېژووويان كەدۆتە شاىتەتخالى بىبەھاركدنى رۆلە كۆمەلەيەتي-سىياسىيەكەيان بۇ ھەموو ئەوانەش پىچەوانەي بىرو سىياسەت و ھزرى ئەوان بېردەكەنەوہ، تەنھا خۇيان بە باوہردارى راستەقىنە دەزانى و فەرمانرەواكەيان ئەمىرى باوہردارانە، ئەمە واىكردبوو لەلای بەشىك لە خەوارىچىيەكان ھەموو موسلمانانى دىكە بە بىباوہر دابىنن (البكاي، ۲۰۰۷: ۸۵)، داوى مېژووويەكى دوور و درىژ لەبەر يەككەوتن سوپاي ئومەوي بەگشتى خەوارىچىيەكانىيان لە ناوچە شارىيەكاندا تىكشكاندووہ بە تايبەتي لە كوفە، لەو ناوچە بەدا رەنگە مەترسبىدارتىن و گرنكىرتىن كار والى كوفە مغيرە كۆرى شوغە كەردىتتى، ئەويش بەكارھىنانى شىعەكان بووہ لە دژى خەوارىچىيەكان (الطبري، ۱۹۷۱: ۱۸۸/۵)، بە قۇستەنەوہى ئەو دوزمنايەتييە لە ئىوانىندا ھەبوو، كارىك بوو ئومەويەكان دور و نىك سوديان لى وەرگرت. جگە لەوہ ھەر لەسەرتاوە ئومەويەكان چاودىرى ھەموو ئەو بزوتنەوانەيان كرددوہ، لە دژيان دەوہستەنەوہ، بەمەش دەسەلاتى ئومەوي زۆر توندو تىژ بوون بەرامبەر بە نەيارەكانىيان، نەك تەنھا بە پاسەوان و پۇلىسى دەسەلات، بەلكو ھۆزەكانىشىيان بەكارھىناوہ وەك لايەنىك بۇ سەركۆتكردنى نەيارەكانىيان، بەھۆى ھەپەشە بەردەوامەكانىيان وايان لە ھۆز و خىلەكان كرددبوو، رۆلى گرنگ بگىرن لە ئاشكاراكدنى

خەوارىچىيەكان و رىگىرى كەردن لە جومجۇلەكانىيان و ئىمارەيەكى زۆريان لى كوشتن، ھەروەك دەوترىت لە ماوہى شەش مانگدا ھەشت ھەزار خەوارىچ لە بەسەر كۆزراوہ (الطبري، ۱۹۷۱: ۲۳۷/۵-۲۳۸؛ البكاي، ۲۰۰۷: ۶۹). ئەمەش بەو مانايە دىت بە ھەموو شىوہەكە ھەولنى بنەپركدنى خەوارىچىيەكان و لە ناوېردنىيان دەدرا، لە لايەن دەسەلاتى ئومەويەوہ.

شىعەكانىش مەملائىيەكى توندىيان بەرامبەر بە خەوارىچىيەكان ھەبوو، ھەر لەسەرتاوە مەملائىيەكى دوزمناكانە بوو، بەھۆى كوشتنى عەلى كۆرى ئەبو تاليبەوہ لەسەر دەستى خەوارىچىيەكان، ئەمە واىكرد ئىوانىيان زۆر توندتر بىت. تەننەت ھەندىكجار رىق و كىنەي ھاوھلانى و لايەنگرانى عەلى ھانىدان بەشدارى جەنگەكانى ئومەوي دژ بە خەوارىچ بگەن و لە تەنىشت دەسەلاتى ئومەوي بوەستن، سەرتەراي ئەو رىق و كىنەيەي بەرامبەر بەم دەسەلاتە ھەيانبوو، لە ھەمانكانىشدا دەسەلاتى ئومەوي ھەولنىيان دەدا ئەو دوزمنايەتييە ئىوان خەوارىچىيەكان و لايەنگرانى عەلى بقۇزەوہ وەك باس دەكرىت سوپايەكى تەواو لە ھاوھلانى عەلى پىكەنزابوو، شىعەكان ئەم ھەولنىستەيان گرتەبەر لە يارمەتيدانى دەسەلاتى ئومەوي بۇ لاوازكدنى بزوتنەوہى خەوارىچى بە تايبەت لە كوفە (الطبري، ۱۹۷۱: ۱۸۸/۵-۱۹۰). بەلام ھاوكارى و يارمەتي شىعەكان بۇ دەسەلاتى ئومەوي لە دژى خەوارىچىيەكان ئەوئەندەي تاكىكى كورت مەودا بووہ، ئەوئەندە كارىكى درىژ مەودا نەبووہ، بە تايبەت لە داوى كوشتنى حەجرى كۆرى عەدى كىندى، بەھۆى بەرگىركردنەكانى لە عەلى كۆرى ئەبو تاليب و رەخنە و سەركۆنە كەردنەكانى بۇ عوسانى كۆرى عەفان (الطبري، ۱۹۷۱: ۲۵۴/۵، ۲۵۶)، ئەمەش بە سەرتەراي دوركەوتنەوہى تەواوي ئىوان شىعە و ئومەويەكان لە داوى وەرگرتى دەسەلات لە لايەن موعاويە دادەتريت (البكاي، ۲۰۰۷: ۸۱-۸۲)، لە لايەكى دىكەوہ وەك زانراوہ ئەم كىشەيە زياتر قولبۇوہ كە موعاويەي كۆرى ئەبو سوفايان، كۆرەكەي بە ناوى يەزىد وەك (ولى عەد) ديارىكردو بەيەتي لە ئىمارەكە لە گەورە كەسايەتي، دەسەلاتدارەكان و بەشىك لە موسلمانانى ناوچەكە وەرگرت (ابن قتیبە، ۱۹۹۰: ۱۸۸/۱؛ ابن الاثير، ۱۹۸۷: ۳۴۹/۳-۳۵۰)، لىزەدا نارەزايى توندى لىكەوتەوہ لە لايەن زۆرىك لە كورانى ھاوھلانى و رەتيان كەدەوہ بەيەتي پى بدن و رازى بن پىنى وەك (حوسىن كۆرى عەلى، عەبدوللاي كۆرى زوبەير، عەبدولرەحمان كۆرى ئەبو بەكر، عەبدوللاي كۆرى عومەر كۆرى خەتتاب،...) (ابن خىياط، ۱۹۸۵: ۲۱۳؛ فەلھوزن، ۱۹۶۸: ۱۴۰-۱۴۱)، بەپىي گىرپانەوہى مېژوووي، موعاويە لەسەرە مەرگدا بە يەزىدى راگەياندووہ، كارەكانى بۇ رىكخستوہ، دوزمناكانى زەلبىل كرددوہ و عەرەبەكانى بۇ ملكەچ كرددوہ، ھەموويان كۆدەنگ و ھاوړان لە بارى گواستەوہى دەسەلات بۇ ئەو، لە رودانى ھىچ ناكۆككە نائىسىت، تەنھا لە چوار كەسى قورەيش نەبىت (أبي مخنف، ۱۳۶۷: ۶۷-۶۸) وەك لەسەرەوہ ناويان ھاتووہ، ھەريەك لەمانە پىيان وابوو، كەسى شىاوتر ھەيە، ياخود ئەوان لە پىشترن لە يەزىد و شايستەي وەرگرتى خەلافەتن.

شهرستانی گه وره ترین مملاتی و ناكۆكى نیوان موسلمانان و مهزه به كان، بۆ پرسى پيشه وای ده گه پښتپه وه و ئامازى پيكر دوه، جياوازيه كه له دوو ئاراسته وه، ئاراسته يه كان په يوه سته به دهق و دانانه وه، ئەوى ديكه يان به شيوه ي ريكه كه وتن و هه لئاردن (١٩٩٣: ٣١/١، ٣٦)، ئەو مهزه به يانه ي نوينه رايه تي دهق و دانان يان ده كرد شيعه كان و زۆرى كه له لقه كان ي بوون (التونجتي، ١٩٣١: ١٦؛ ولي، د.ت: ١٩)، هاورا بوون له وه ي پيشه وای له دوای ييغه مبه ر بۆ عه لي كۆرى ئە بو تاليب، كۆر و نه وه كان ي ده ستنيشان كراوه، حوكم كرديان به مافي ره وای خۆيان ده زانی، پالښت به وه ي پيآن و ابو ييغه مبه ر فه رمويه تي: ((هه موو ييغه مبه ريك راسپارده و ميرانگري هه يه، عه لي كۆرى ئە بو تاليبش راسپارده و ميرانگرمه)) (الريل، ٢٠١٢: ٦١/١)، هه روه ها ئامازه يان به وه كردوه، يه كه م كه س تۆى شيعه ي له گه ل تۆى ئيسلام دانا، هه مان خاوه ني شه ريعه تي ئيسلامه، وانا تۆى شيعه شان به شاني تۆي ئيسلام به يه كساني چينراوه، جگه له وه ميژوو يه كه ده گيرنه وه په يوه ست به داناني عه لي له لايه ن ييغه مبه روه و ئامازه به وه دده ن، ييغه مبه ر چه ندين جار باسي شيعه كان ي عه لي كردوه، ئەوان له رۆژي دو اييدا سه لامه ت ده بن، وه ك فه رمويه تي: ((ئەى عه لي تۆ و هاوه لانت به هه شتبن)) (الالباني، ٢٠٠٤: ١٨٦/١٢)، به لام ناكۆك بوون له پرسى پيشه وای له نه وه كانيدا.

له به رامبه ردا ره وته سياسي و ئاييني هه كان ي ديكه پيآن و ابو، پيشه وای له سه ر بنه ماي ريكه كه وتن و هه لئاردن ده بڪت، له به ره وه ي ييغه مبه ر هه يچ ده قتيكي له و باره به وه به عني نه هيشتوه، به لكو بۆ كاروباري موسلمانان ي هيشتوه، بۆ ئە وه ي به شيوازي راو پيكر دن له نيو خۆياندا به نه خماي بگه يه بن، پالښت بۆ ئە مه وه ك خواي گه ره فه رمويه تي: (وشاورهم في الأمر) (ال عمران: الآيه/١٥٩)، وانا له كارو پيشهاته كاندا پرس و رايان پي بكن، هه روه ها له وه سني دۆخ موسلمانان فه رمويه تي: (وأمرهم شورى بينهم) (الشورى: الآيه/٣٨)، وانا كاروباريان هه رده م به رپرسى و راو پيكر يه.

ئەم مهزه ب و ره و تانه ش وه ك خه واريچ، مور جيئه، مو عته زيه، ئە هلي سونه ... ئە مانه جياوازي له نيوانياندا هه بوو، هه نديكيان پيشه وايان په يوه ست كردبوو به قوره بيشه كانه وه، به لام هه نديكي ديكه يان خۆيان به و مه رجه نه ده به سته وه ته نها بۆ قوره بيشه كان يڪت (التفتازاني، د.ت: ٢٩-٣١). وانا تيؤرى پيشه وای له لاي خه واريجييه كان و شيعه كان وه ك له مهزه به كانياندا ده رده كه وي ت ئالؤز بوو، ئە مه ش به هۆى ئە و بيروكانه ي له سه رده مي مملاتي ي سياسي و هزي دا له سه ر ئە م پرسه ها توونه ته ئاراوه، ئە و ميژوو ي بۆي ده گيرنه وه به پيروؤو تاكه گيرانه وه ي ره های "راستي ميژوي" ده بين. خه واريجييه كان هه ر له يه كه م ساق ي ده ركه وتنيانه وه وه ك گرو ينيك دزايه تي عه لي و مو عاويه يان كردوه و له ريگاي و روزاندي دروشمه كانiane وه هه لؤيستي خۆيان له سه ر سيسته مي خه لافه ت دياري كردوه، ئە ويش سه رده تا كاروباره كان به راو پيكر دن، دواتر فه تخر دن (الطبري، ١٩٧١: ٦٥/٥)، هه روه ها ره تيان كرده وه خه لافه ت ته نها تايه ت به بنه ماله ي ييغه مبه ر و هۆزي قوره بيش يڪت،

به مه ش كيشه كان له سه ر پرسى سياسي و جينشيني زياديان كرد، به تايه ت دوای ئە وه ي مو عاويه پرسى جينشيني له راو پيكر دنه وه بۆ پش تاويشت كۆرى، ئە مه كيشه و ناكۆكى گه وه ي له نيو موسلمانان دروست كرد، به ره به ك له موسلمانان به ره ي ئە هلي شام بوون رازي بوون به شيوازي ديار يكر دن ي جينشيني، به لام به ره كه ي ديكه له موسلمانان زياتر ئە هلي عئراق و حيجاز بوون دژ بوون و ره تيان كرده وه، به لكو ئە م به ره به به يعه ت به حوسين كۆرى عه لي و عه بدوللا كۆرى زويئر دده ن، ئە مه سه ر ده كيشيت بۆ ره واني جه نك له نيوان حوسين و ده سه لاند اراني ئومه وي له كه ره به لا، ئاكامه كه ي كۆراني بوو (الدينوري، ١٩٥٩: ٢٥١، ٢٥٨)، ئە مه ش خالي وه رچه رخان ده بڪ له ته وای ميژوو ي ئيسلاميدا ده ستنيكيكي دي قؤناغ به ندي ميژوو ي بوو له نيو ئە و ميژوو، له گه لي دا تيگه يشتن له ميژوو خۆي و چۆنيه تي مامه له كردن له گه لي كۆراني گه وه ي به سه ردا دي ت. ئە م په يوه ندي به دوای كوشتني حوسين خراپ تر بوو، به تايه ت دوای ئە م ره واده شيعه كان ده ستيان به ريكه ستن كرد، ژماره ي لايه نگرانيان زياد بوو، زياتر ئاگاداري زولم و سته م و كينه ي فه رمان ره و ئومه ويه كان بوون، هه ستي توره ييان به رامبه ر به ده سه لاتي ئومه ويه كان زۆر زيادي كرد، و بووه هۆى ئە خما مداني چه ندين بزوتنه وه دزيان، وه ك بزوتنه وه ي ته وايين و بزوتنه وه ي موختار كۆرى ئە بي عوبه يد ئە قه في (٦٧/ك، ٦٨٦/ز)، داواي خوي تي حوسينيان ده كرد (الطبري، ١٩٧١: ٧/٦؛ الجبوري، ٢٠١٢: ٢١-٢٧). هه روه ها زه يد كۆرى عه لي كۆرى حوسين له عئراق دژ به ئومه ويه كان راپه ري، وه ك ده ورتي ت (١٥) هه زار پياو له خه لكي كوفه به يعه تيان پيدا، ده رجوونه كه شي له روانگه ي شيعه كانه وه به هۆى زولم و سته مي ئومه ويه كانه وه بووه، له ئە خما ي كوشتني حوسيني بايري، ئازارو ئە شكه نه جدان ي بنه ماله كان، هه لكوتانه سه ر شاري مه دينه و شاري مه كه كه به مه نجنيق و به ناگر، به لام سه ركه وتوو نه بوو له راپه رينه كه ي له سالي (١٢٢/ك، ٧٣٩/ز) له شاري كوفه كۆرنا، دواتر گۆر كه يان هه لدا يه وه وه دريان پيئانو له خاچيان دا ئينجا سوتانديان (الطبري، ١٩٧١: ١٧١/٧، ١٨٨-١٨٩؛ التفتازاني، د.ت: ٩٣-٩٤)، به مه ش ده سه لاتي ئومه ويه كان به رامبه ر به و بزوتنه وه عه له ويانه زۆر توند بوون، بيگومان ئە م كاره بۆ سو كايه تي پيكر دن به بنه ماله ي تاليبيه كان بووه، له هه ر شه، ترس و تۆقاندني لايه نگرانيان، به لام له ياده وه ي ده سه ته جه معيان ده مي نڪته وه و كار يه ري به سه ر روانگه ي ميژوو ي- ئايينيان ده بڪ.

هه روه ك باسكرا هه رچه نده له سه رده تا دا شيعه كان له پال ده سه لات وه ستان و ياره تيان دان بۆ ره و ره و بوونه وه ي خه واريجييه كان، به لام هه ر زوو دۆر منايه تي له په يوه ندي نيوانيان په ره ي سه ند و لايه نگراني عه لي وه ك خه واريجييه كان بوون به دژي ده سه لاتي سه رده م، به لام ئە وه نه بووه هۆى ليكتريكي بوونه وه ي ئە م دوو گروه ي دژ ده سه لات، به لكو پچراني په يوه ندي نيوان هه ردوو گروه و دۆر منايه تيان بوو به واقعي ميژوو كرد (البكي، ٢٠٠٧: ٢٤١). ورده وه رده جياوازيه سياسي هه كان ي نيوان گروه ي جياوازه كان به ره و مملاتي يه كي هزري و مهزه به ي توند چوون و ميژوو يه كه دروست ده بوو كه دابرا ني نيوان يان وه ك دابرا ني وجود يانه نه واند، تي هه راندي نه سته م بوو.

شونىڭدە توتۇي زەيد كۆرى غەلى كۆرى حوسىن كۆرى غەلى كۆرى ئەبو تالىب بوون، مەزھەبى ئەم گروپە نىڭكىرەنە لە مەزھەبى سوننە، سەرەراي ئەۋەى دەپانگوت غەلى كۆر ئەبو تالىب باشتە لە ئەبو بەكر و عومەر، بەلام لەگەل ئەۋەشدا خەلافەتى ئەم دوو كەسايەتتەيان لەلا دروستوو (النوخى، ۱۹۳۱: ۵۰-۵۱). ھەرۋەھا لە تېروانىيەن بۇ پىشەۋا روانگەبەكى ميانرەويان ھەبوو، ديارىكردى پىشەۋا لە لايان بە دەق نەبوو، بە تايەت لە تىو نەۋەكاندا (أمین، ۱۹۲۸: ۱/۳۲۴).

لە لای ئەو رەۋانەى درەنگتر بە ئەھلى سوننە و جەماعەت ناۋدەرىت بە جۆرىكى دىكەيە، پىلانوئە پىشەۋا ئەركە و لەسەر ئومەتە دايمەزىن، بە شىۋەى ھەلبۇاردن، وانا بە دەنگ و راى مۇسلمانان پىشەۋا ديارىدەكرىت، ھەرۋەھا ئەم پايەيە مەرچە بۇ كەسىك لە ھۆزى قورەيش بىت، لەسەر ئەو بنەمايەى ئەبو بەكر لە سەقىفەى بەنى ساعىدە بوو بە خەلىفە، بە پالېشى بايەخدانى پىغەمبەر بە ھۆزى قورەيش ۋەك فەرموئەتى: ((الأمر في قریش)) (البخارى، ۲۰۰۲: ۳۵۰۰/۶۱) ياخود فەرموئەتى: ((الأمة من قریش))، جگە لەۋە بۇ ھەموو ناۋچەكانى ژىر دەسلەتتى مۇسلمانان تەنبا دەپت يەك پىشەۋا ھەپت (البغدادى، ۲۰۰۵: ۲۷۰-۲۷۲). ئەرك و نوئەرى خاۋەن شەرىعەتە لە پاراستنى ئاپىندا، خەلك ناچار دەكت بەو پىيەى خدا فەرمانى پىكردوۋە مامەلە بكت، ھەرۋەھا جگە لە لايەنە ئايىنىيەكە سەرۋكى دەسلەتتى دادوۋەرى و كارگىرى و سەربازىيەشە (أمین، ۱۹۲۸: ۱/۳۲۳-۳۲۴).

ھەرچى رەۋى قەلانىي - موعتەزىلەيە بە جۆرىك لە جۆرەكان تېروانىيەن دەر بارەى پىشەۋاى بەشىك لە بۇچوۋنى مەزھەبە جىاۋازەكانى لە خۇگرتوو و زىاتر پىشتىيان بەعقل بەستوو، پىلانوئە پىشەۋا پىيۋىستە بە شىۋەى ھەلبۇاردن بىت، بەلگەش بۇ ئەۋە خدا و پىغەمبەر ھىچ كەسىكىيان بە دەق ديارى نەكردوو، ھەرۋەھا مۇسلمانانىش لەسەر كەس بە ديارىكرۋاى كۆنەنەتەۋە، لەم لايەنەۋە موعتەزىلەكان لەگەل ھەردوو مەزھەبى سوننە و خەۋارىجىيەكان ھاورابوو، ھەرۋەھا ھەموو مۇسلماننىكى دادپەرۋەر و برۋادار لە قورەيش بىت ياخود نا دروستە ھەلبۇزىررىت. لەم روانگەيەۋە ھەمان بۇچوۋنى خەۋارىجىيەكان و پىچەۋانەى ھەردوو مەزھەبى سوننە و شىعەيە، جگە لەۋە ئامانەيان بەۋە كرددو، لە ھەر سەردەمىك بىت، پىيۋىستە مۇسلمانان پىشەۋاى خۇيان ھەلبۇزىرن، لەم بۇچوۋنەدا ھەمان بۇچوۋنى شىعەكانە، كە بوۋنى پىشەۋا فەرزىكى ئايىنى بوو (قاضي عبدالجبار، ۱۹۹۶: ۷۴۹، ۷۵۵، ۷۵۸، ۷۶۲؛ چارۋللا، ۲۰۱۹: ۴۵-۴۶).

تايەت بە رەۋى مورجىتەش پىچەۋانەى ھەردوو مەزھەبى خەۋارىج و شىعە بوون، لەبەرئەۋەى ئەم مەزھەبە پىلايەنى خۇيان بەرامبەر بە مەزھەبە ناكۆكەكان نىشاندا، تەنانتە پاساويان بۇ ئەم پىلايەنىيە ھىنايەۋە و برىاردان لەسەر رۇداۋەكانىيان بۇ رۇزى دوايى دۋادخست (الشهرستاني، ۱۹۹۳: ۱/۱۶۲)، بەلام پىلانوئەۋو خەلىفەكانى ئومەۋى خەلىفەى شەرىن و بەيەنى رەۋايان ۋەرگرتوۋە و پىيۋىستە گۆپرايەلىيان بىن، بەمەش ھەۋلى پاكەنە كرىنيان بۇ دەسلەتتى ئومەۋى داۋە، بەمىشۋەيەش پىچەۋانەى بۇچوۋنەكانى خەۋارىج و شىعەكان بوون، ھەرچەندە ھىچ بەرپەككەوتنىك لە نيوان رەۋى مورجىتە لەگەل ھەردوو مەزھەبى خەۋارىج و

ۋ لەسەر بنەماى راسپاردن بىت، بەلكو ھەموو مۇسلماننىك بۇى ھەيە لە رىي ھەلبۇاردنەۋە سەركردايەتى مۇسلمانان بكت (الشهرستاني، ۱۹۹۳: ۱/۱۳۴). لايەنگرانى غەلى ھەلۋىستىكى رويان لەۋ بارەيەۋە نەبوو، بەلكو ئەۋەى ھەيانوو دەپانگوت غەلى خەلىفەى شەرىعە بەھۇى مېزوۋىيەكى جىاۋازەۋە پەيوەستە بە كارايى خۇيەۋە لەنىو رۇداۋەكانىدا پىشەنى مۇسلمان بوون و خزمەيەتى لەگەل پىغەمبەر و لە موعاۋىە باشتە و سىفەتى باشى ھەبوو، بەلام كاتتىك غەلى كۆزراۋ دەسلەتتى بۇ ئومەۋىيەكان گۈزارايەۋە شىعەكان بەيەتتەيان بە موعاۋىە دا، سەرەراي دزايەتتىكرديان بۇ ھۆكۈمەتتە، بەلام كۆشتنى حوسىن كارىگەرى گەۋرەى لەسەر شىعە دانا، دەتۋانن بلىن لىرەۋە ۋەك بزوتنەۋەيەكى سىياسى و ئايىنى ھاتە ئارۋە، ھەرۋەھا لايەنى ھەست و سۆزى زۇر تىكەۋت، لايەنگريان بۇ غەلى بۇ دلسۆزى و مەزنى بۇى و دوزمنايەتى كرىن بەرامبەر بە دوزمەنەكانى گۇرا. بنەماى تىۋرى پىشەۋاى لە تىو شىعەكاندا لەگەل بزوتنەۋەى موختار بن ئەبى عوبەيد ئەلكەفەنى لە كۆفە سەرىيەلدا پەرەيسەند، ئەم بزوتنەۋەى داۋاى خۇبى ئەھلى بەيت و جىيادى ناۋچەيان دەركد (البكاي، ۲۰۰۷: ۲۴۳-۲۴۴)، لەسەر ئەو بنەمايە داۋاى مافى پىشەۋاىيان بۇ شىعەكان دەركد، پالېشت بەم وتەيەى پىغەمبەر، ۋەك فەرموئەتى: (من كنت مولاه فعلي مولاه. اللهم وال من والاه، وعاد من عاداه) (البلاذري، ۱۹۹۶: ۳۸۶/۲؛ البريلي، ۲۰۱۲: ۱۰۲/۱).

شىعەكان سوربوون لەسەر ئەۋەى، پىشەۋاى مېزوۋىكرد نىيە تا بۇ بەررەۋەندى گشتى بىن و برىارى لى بىرى، بۇ ئەۋەى نوئەرايەتى تېروانىي ئومەت بكت، بەلكو پايەيەكى گرنكى ئايىن و بناغەى ئىسلامە، ناپىت پىغەمبەر خۇى لى بىن ئاگا بكت، ھەرۋەھا بۇ ئومەت نىيە دەستىشانى بكت، بەلكو بە دانان دەپت بۇيان، گەۋرەۋو چوكيان بىن ھەلەن، ئەو كەسەش دەپتە پىشەۋا غەلى كۆرى ئەبو تالىبە دواترىش بە شىۋەى راسپاردن بۇ كۆرۋ نەۋەكەنىيەتى، لىرەۋە بىرۋەكى راسپاردن گەشەيكرد لە تىو مەزھەبى شىعەكاندا، وايدەيىن پىغەمبەر داۋاى خۇى پىشەۋاى خەلافەتى بۇ غەلى كرددو، بەمەش غەلى بە رىكاي دەق پىغەمبەرى خدا دەپتە پىشەۋا، پاشان غەلى كەسىك رادەسىپرىت بۇ داۋاى خۇى بۇ ئەۋەى بىتتە پىشەۋا، دواتر ھەموو پىشەۋاكان بۇ داۋاى خۇيان كەسىك رادەسىپرىن، جگە لەۋە بەشىك لە شىعەكان رۇل و پىگەى غەلى زۇر بەرز دەكەنەۋە زيات لە ھەموو ھادەلانى پىغەمبەر، تەنانتە سوكايەتتەيان بىن دەكردىن بە تايەت ئەۋانەى لەنىو مېزوۋى گىردراۋە، بەلام جىا لە گىردراۋەى ئەۋان كارابوون ۋەك ئەبو بەكر، عومەر و عائىشە...، ھەرۋەھا پىگەى غەلىشيان بەمچۆرە بەرز دەرخاند، دەيان وت: غەلى باشتىن دروستكرۋەكانە لە رۇزى داويدا و باشتىرەيەنە لە بەھەشتدا و باشتىن دروستكرۋەكانى دۇنياشە، ھەر كەسىك دزايەتى بكت و شەرى لەگەل بكت، يان رقى لى بىتتەۋە، ئەۋا دوزمىنى خودايە و ھەتا ھەتايە لە دۇزەخدايە لەگەل بىن باۋەرۋ دۋرۋەكان (النوخى، ۱۹۳۱: ۱۶-۱۹؛ أمین، ۱۹۲۸: ۱/۳۱۸، ۳۲۰)، بەمەش پىشەۋا لە لای شىعەكان جىاۋازە ۋەك ئەۋەى لەلای مەزھەبەكانى دىكە ھەيە. بەلام لە ھەمان كاتدا ھەموو مەزھەبە شىعەكان ھەمان تېروانىيەن نىيە، لەۋانە زەيدىيەكان ئەۋانەى

گوفاری زانکوی کۆیه بۆ زانسته مرۆفایهتی و کۆمه لایه تیهکان

بههۆی توندی خهلیفه هارون رشید (۱۷۰-۱۹۳/ك/۷۸۶-۸۰۹ز) له روی ئایینهوه وهك دهورتیت موعتهزیهكان نهیان تانویه به ئازادانه راپ و بۆچونهكانیان بلاویکه نهوه، بهلگهش بۆ ئەمه کاتیک ههوالی بيشری کوری ئەلمه ریس به هارون رشید رادهگهیهن باسی خهلقی قورئانی کردوه، خهلیفهش وتویهتی: ((سویند به خوا، ئەگر دهستم دهیگاتی، دهی وههای بکوژم، کهسم بهو شیویه نهکوشتی)) (الخطیب البغدادی، ۲۰۰۱: ۵۴۱/۷)، بهلام کاتیک رهوقی موعتهزیه له لایهن خهلیفه مئومنهوه قبولکرا و پشتیوانیهکی زوری له لایهن بهشینک له زانایانی مهزهبی حهنهفی لیکرا، به پینچهوانهوه بهشینکی دیکه له زانایانی مهزهبی حهنهفی دژی بۆچونهکانی رهوقی موعتهزیه بوون و لهگهڵ زانایانی ئەهلی فەرموده هاورابوون (توسافر، ۲۰۱۷: ۱۲۷). دواي ئەوهی خهلیفه موعتهزیهی وهك رهوتیکي فەرمی دیاریکرد، ئەم رهوته توانی دهسلات بۆ خزمهتی خۆی بهکاربهینیت، ههروهه زور دهمارگریبوون بهرامبهر به نهیارهکانیان، به کردار خهلیفه مئوم (۱۹۸- ۲۱۸/ك/۸۱۴-۸۳۳ز) ئەنجامیدا و بۆچونهکانی موعتهزیهی بهسەر خهلیفیدا چهسپاند و ترس و توقین و ههڕهشی بهرامبهر به زانایان و خهلك بهکارهینا، بهههمان شیوه له سهردهمی ههردوو خهلیفه عهباسی (معتمم بالله ۲۱۸- ۲۲۷/ك/۸۳۳-۸۴۲ز) و واثق (۲۲۷-۲۳۲/ك/۸۴۲-۸۴۷ز)) لهسهر ههمان رنچکه رۆیشتن خهلك، زانایان، ئەهلی سونه و فەرمودهیان تاقیدهکردهوه، توشی ئازار، ئەشکهنج و کوشتن دهبوونهوهو زیندانهکانیان پر کردبوو له نهیارهکانیان (اليعقوبي، ۲۰۱۰: ۴۴۴/۲؛ علا، ۲۰۱۵: ۲۸۴).

سونهكان کاتیک دهسلاتیان قۆستهوه بۆ سهركهوتی مهزهبهکانیان و ههولنی بهرتهسکردنهوهی نهیارهکانیان دا، دواي ئەوهی خهلیفه متوهکیل (۲۳۲- ۲۴۷/ك/۸۴۷-۸۶۲ز) سنوری بۆ موعتهزیهکان دانا و مشتومری لهسهر خهلقی قورئان و بابهتهکانی دیکه لهو بارهیهوه قهدهغه کرد، ههروهه تهواوی ئەو زیندانانە لهسهر ئەم پرسه زیندانی کرابوون ئازادی کردن، بهم کارهش سونهکان هاتنه پيشهوه و راههوهی موعتهزیهکانیان کرد و رەتیان کردنهوهو زیانیان پینگهیانان (اليعقوبي، ۲۰۱۰: ۴۴۷/۲؛ علا، ۲۰۱۵: ۲۸۶)، به توندترین شیوه دژایهتیان کردن و له کایهی سیاسی دوریان خستنهوه، به ههمان شیوه ئەوانیش توشی نارهقهتی بوونهوه له لایهن ئەهلی سونه و فەرمودهناسانهوه، له دهسلات لادران و ژمارهیهکیان خستنه زیندانهوه (الطبري، ۱۹۷۵: ۱۹۰/۹)، بهمهش ئەو شکستهی موعتهزیهکان توشی بوون، لایهنگرانی فەرمودهناسانی شاد کرد، له بهرتهوهی رقی زوریان له موعتهزیهکان دهبووه، به تايهت لایهنگرانی ئەحمده کورپی حهنبهل (م. ۲۴۱/ك/۸۵۵ز)، بههۆی ئەو ئازار مهینهتیه زۆرانە به دهست موعتهزیهکان چهشتبووان (چاروللا، ۲۰۱۹: ۲۸۵)، له راستیدا دهکرت هۆکاری خرابی مامهلهی بهشینک له سونهکان، دواي دانپیدانایان له لایهن خهلیفهوه، بۆ ئەو ههموو ئازارو ئەشکهنج و نههامةتیانهی موعتهزیهکان بهسهر ئەو موسلمانانەیان هینا که له دهرهوهی رهوقی موعتهزیه بوون بگهڕینهوه، وهك پهچه کرداریک تۆلهی خۆیان کردوه له بری ئەو قوناغهی موعتهزیهکان له دهسلات بوون پینان کردبوون،

شيعهکاندا نهبوو، له بهرتهوهی مورچهکان خۆیان لی دهپاراستن و بریاریان لهسهر نهدهدان (التفتازاني، د.ت: ۴۰-۴۱؛ عهزیز، ۲۰۱۳: ۲۱). بهمهش پرسی پيشهوالی، بههۆی تیروانین و بۆچوونی مهزههب و رهوته جیاوازهکان، بووه پرسیکی قول و ئاراستهکاریکی روانگی موسلمانان بۆ رابردو و خويندنهوهیان بۆ میژووی گێردراوه، له ههولدان بۆ وهگرتن له لایهن ههريهك له مانه و خستنه روی کەسی شیاو بۆ ئەم پینگهیه، خهوارپنجیهکان و شيعهکان ههمان بۆچوونیان لهسهر ئەوه ههبوو، که خهلیفهکانی ئومهوی ستهمکارن و قورخی دهسلاتیان کردوه، بۆیه دژی وهستانهوه و مملاتی توندی ئەم پایه ئایینی و سیاسیهیان کرد بۆ وهگرتنی، ئومهوییهکانیش له بهرامبهر نهیارهکانیان به تايهت خهوارپنج و شيعهکان وهك دوو گروپ و مهزهبی سیاسی و ئایینی و مهترسیدار لهسهر پینگهیان زور توند بوون، به تايهتر شيعهکان، له بهرتهوهی به نهینی کاریان دهکرد، ئومهوییهکانیش ئەوهی گومانیان لیبی ههبوایه دهست و قاجیبان دهبرین و دهیانکوشتن، و زیندانیان دهکردن و مائیان تالان دهکردن و دهیان روخاند (أمین، ۱۹۲۸: ۳۲۷/۱-۳۲۸)، بهمهش ئەهلی بهیت و شيعهکان لهسهردهمی ئومهوییهکان توشی گوشهگیریهکی گهوره بوون، ئەم گوشهگیریه هۆکاریک بوو بۆ زیادبوونی هاوسۆزی موسلمانان بۆیان (التفتازاني، د.ت: ۷۶). لهگهڵئیشیدا رینگه خوشکهر بوو بۆ داخرايان بهسهر هنز و بیروباوهریان بۆ ئیسلام وهك سیستهمیکی کهلتوری به ههموو رگهزه پینکینه رهکانی لهوانهش میژووهکی.

دهمارگیری مهزهبی وایکردوه زۆریک له دهمارگیره مهزههب و رهوتهکانی دیکه بکوژن، سهركهوتن بۆ مهزههب و دهمارگیری بهرامبهر به سهریچی کاران، که رودای کوشتنهکان بۆیهیهکی مهزهبی تهواوه، لهوانه وهك: قهرامیتهکانی بهحرهین به حاجیبانی سونهیان کرد، له سالی (۲۹۴/ك/۹۰۶ز)، که رینگهیان له حاجیهکانی خوراسان گرت لهکاتی گهراوهیهاندا، پیاوهکانیان کوشتن و ژنهکانیان به دیل گرتن و پارو مائیشیان بردن، ئاماژهیان به (۲۰) ههزار کەس کردوه، لیان کوشتوون (ابن الأثير، ۱۹۸۷: ۴۳۲/۶-۴۳۳)، ههروهه ئەوهی شيعه عوبهیدییهکان له دهولتهکهیهاندا بهرامبهر به سونه مهزههب کردیان، رینگهیان به رشتی خوتی سونهکاندا له مغریب، تا ئەو رادهیهی کهسایهتیه دیارهکان و فقهیهکانی سونهیان له مالهکانیان و لهسهر راپهخهکانیان سهه دهبرین، دهورتیت ژماره کۆژراوهکانیان گهیشتۆته (۴) ههزار کەس (الذهبي، ۱۹۸۳: ۱۴۵/۱۵؛ علا، ۲۰۱۵: ۷۱، ۷۳).

خودی دهسلات رۆنی گرنگی له قولکردنهوهی تواناو هیزو مملاتی له خزمهت مامهلهی دهمارگیریهان لهگهڵ بیروباوهری ئایینی بینووه. خهلیفه و دارودهستهکانیان بهشیویهکی بهرفراوان چالاک و کاریگهروون له پشتیوانی کردن و چهسپاندنی له کۆمهلگادا. وهك لهسهرتهای حوکمرانی عهباسیهکان پشتگیریان له مهزهبی حهنهفی دهکرد و کاریان بۆ سهرخستی ئەم مهزهبه دهکرد، له قوناغەکانی دواتر دا ئەبو یوسف (م. ۱۸۲/ك/۷۹۸ز) رۆلیکی گرنگی له خهلافهتی عهباسی به له بهرچاوغرتی پینگهکی بۆ مهزهبی حهنهفی ههبوو (توسافر، ۲۰۱۷: ۶۲، ۶۹)، ههروهه لهو قوناغەدا

له بهرته وهى له لايهن سوننه وه موعتنه زيايه كان كهوتنه بارودؤختكى خراپه وه، نه وه دهسه لاتهى بيشتر له دست نهوان دابوو، ئىستا روبه پرى خۇيان بووته وه، نه وه نهيارنهى نهان دهتوانى له ئاست نهواندا سر بهر زبكه نه وه، ئىستا له ژير دهستى نهواندا توشى ئازار و مهينه تى بوونه ته وه. ئەمەش دەسلەقى سىياسى دەردەخات، چ رەنگدانە وه پەكياىن هەبووه بەسەر بەهيز كەردنى مەملەتتى ئىوان مەزەه بە كان.

هەر وه ها تايهت به بۆ جوونى عەباسيه كان و ئيامه كانى ئەهلى بهيت بۇ كاروبارى خەلافەت جياواز بوو، عەباسيه كان وهك مافىكى شەرى خۇيان سەريان دەكرد، به شكست پەنناتى ئومە وه پەكياىن پىنى گەيشتون، بۇه چىزبان لى وهردەگرت، جگه له وهى به هۆى ئەو خزمایه تيبهى له گەل پىغه مەبەر له رىگهى عەباسى ماميه وه هەيانبوو، ئەمە بىرۆكه يەك بوو خەليفە كان بەردەوام پىشتىيان پى دەبهست، له بهرامبەردا عەله وه پەكياىن بانگەشەى ئەوه دەكەن و شەرى بۇ دەكەن، شايستهى وهرگرتى پايهى خەلافەتن، بەمەش ئيامه كانى ئەهلى بهيت خەلافەت تايان وهك مافىكى ياساى بۇ خۇيان سەريان دەكرد، له بهرته وهى پىياناويه، پىغه مەبەر له دواى به يعهتى غەديروه مەرجى داناوه، ئەم مافه به دوق بۇ عەله وه پەكياىن له ئيامه كه وه بۇ ئيامه پىكى ديكه دەمىن تبه وه، بهلام ئەو مافەيان دەستى بەسەر داگىراوه، بۇ دەرختى ئەو مافه، هەر وهك ئامازە به وه كراوه، كاتىك خەليفە هارون رەشىد چووته حىجاز بۇ ئەنجامدانى حەج و سەردانى گۆرى پىغه مەبەرى كەدووه و وتوبه تى: ((سلاوى خودات لى پىت ئەى پىغه مەبەرى خودا، ئەى كۆرى مام، ئيام موسى كازمىش وه ستابوو، وقى: سلاوى خودات لى پىت ئەى پىغه مەبەرى خودا، ئەى باوك)) (الإربلى، ۲۰۱۲: ۲۸۷/۳؛ الجبوري، ۲۰۱۲: ۴۲-۴۳).

واتا هەر لايهنه وه هۆى خۇ خستنه پىشى داوه، وهك شايسته تى ئەو مافه. لیره دا ئيام موسى مەبهستيه تى به بن گوئى خەليفە دا چىرپىتى، كه ئيمه له پىشتىيان له ئيوه، ئەو مافه بۇ ئيمه يه، كه ئيوه زەوتان كەدووه. لیره دا دەسلەقى تارو خەليفە كان رۆلى بهرچاويان هەبووه له قولكەردنه وهى مەملەتتى مەزەه پى، به تايه تى له كاتى پىشتىگى كەردنى مەزەه پىك و بهر بهرچدانه وهى مەزەه پەكياىن ديكه، ئونه مامه لهى خەليفە كانى عەباسى له گەل ئيامه كانى ئەهلى بهيت، بهرزو نزمى به خۇبه وه بىبووه، له وانه له سەردەمى خەليفە مەهدى (۱۵۸-۱۶۹ ك/ ۷۷۵-۷۸۶ ز) هەولیداو له عەله وه پەكياىن نزيك پىته وه و پارى زۆرى پىدان و گەراندىه ته وه بۇ سەر كارەكانيان، هەر وه ها گرنگى به ئاوه دانكەردنه وهى شوئنه پىرۆزه كان داوه، بهلام ئەوه درىزهى نه خايند، له بهرته وهى سىياسه ته كهى به تىبه پوونى كات گۆرانكارى پىداها، ئەوه بووه هۆى ئەوهى عەله وه پەكياىن شوئى له دژى ئەنجام بەدن، ته نانهت وه زيره كهى به عقوب كۆرى داود به هۆى ئازاد كەردنى عەله وه پەكياىن زىندانى كرا. هەر وه ها ئەم دزايه تيبه له سەردەمى خەليفە هادى (۱۶۹-۱۷۰ ك/ ۷۸۶-۷۸۷ ز) بەردەوام بوو، و بهر بهر كهوتن رویدا له ئىوانيان و به شكستى عەله وه پەكياىن كوتايى هات، بهلام خەليفە هارون رشید هۆى پەيرە كەردنى سىياسه تىكى نوئى دابوو، كه له گەل ئيان مېرهبان بوو، دپه كانيانى له بهندا ئازاد كەرد و رىگهى پىدان بگەرىنه وه مەدينه (الطبري، ۱۹۷۵: ۱۶۱/۸-۱۹۲-۱۶۲؛ الجبوري، ۲۰۱۲: ۳۷-۳۸).

خەليفە مەئون هەولیداو سىياسه تىكى نەرم و نبيان بهرامبەر به عەله وه پەكياىن پهیره بكات، له گرنگ ترين كارەكانى دانانى عەلى رەزا بوو به وهى عەهد، هەر چه نده عەلى رەزا باوه پرى بهو كارە نه بوو، بهلام فشارىكى توندى له سەر بوو و ناچار بوو قوبلى بكات، سەرپراى پائەره زۆره كانى پشت ئەم بابەته، ئەمە ئامازە يه كهى بههيز بوو بۇ دانپىدانانى دەسلەقى تارو به پىنگهى ئەهلى بهيت، به شىك له عەباسيه كان ئەم هەنگاوهيان به گواستنه وهى خەلافەت له بنه مالهى عەباسيه وه بۇ بنه مالهى عەلى سەريان دەكرد (ابن الطقطقي، ۱۹۶۶: ۲۱۷-۲۱۹)، خەليفە مەئون بەردەوام بووه له پاراستنى په يوهندى له گەل عەله وه پەكياىن، بۇ ئەو مەبهستەش برىاریدا به پىدانى كچه كهى (أم الفضل) به موحه مەد جەواد كۆرى عەلى رەزا، بهلام دوتريت عەباسيه كان وهك بنه ماله ئەم هەنگاوهيان به مەترسى دەزانى، نه وهك دەسلەقى پىخته دەست عەله وه پەكياىن (المفيد، ۱۹۶۲: ۳۱۹)، بۇه له سەردەمى خەليفە موعتنه سم بالله ترسى له زيادبوونى شوئنه كوتوو و لايهنگرانى ئيام هەبوو، به مەترسى بۇ سەر پىنگهى خەلافەتى دەزانى، بهمەش خەليفە ئيام موحه مەد جەواد تۆمه تبار دەكات به ئامادە كەردى بۇ راپه رين له دژى خەلافەت، ئەم دۆخهى ئيام زۆرى نه خايند، دواى دوو سأل له وهرگرتى خەلافەت له لايهن موعتنه سم بالله له سالى (۲۲۰ ك/ ۸۳۵ ز) كوچى دواى كەرد، كه گومان هەبوو له مردنى، دوتريت به فەرمانى خەليفە ژهر خوارد كراوه (المفيد، ۱۹۶۲: ۳۲۶؛ الجبوري، ۲۰۱۲: ۸۲-۸۴).

سەرپراى ئەو هەلۆسته جياوازانه بۇ نزيك بوونه وه له عەله وه پەكياىن له لايهن خەليفە كانى عەباسيه وه، بهلام دەبينىن به شىك له عەله وه پەكياىن بەردەوام بوون له ئەنجامدانى شوئىش وهك: شوئىش عبدالرحمن كۆرى ئەحمەد كۆرى عەبدوللا كۆرى موحه مەد كۆرى عومەر كۆرى عەلى كۆرى ئەو تاليب له ناوچهى يەمەن له سالى (۲۰۷ ك/ ۸۲۲ ز)، و شوئىش موحه مەد كۆرى قاسم كۆرى عەلى كۆرى عومەر كۆرى عەلى كۆرى حوسين كۆرى عەلى كۆرى ئەو تاليب له هەرىمى خۇراسان له سالى (۲۱۹ ك/ ۸۳۴ ز) (اليقوبى، ۲۰۱۰: ۴۳۱/۲؛ الطبري، ۱۹۷۶: ۵۹۳/۸، ۷/۹) هەر وه ها چەندىن بزوتنه وهى ديكه.

له سەردەمى خەليفە موته وه كىل (۲۳۲-۲۴۷ ك/ ۸۴۷-۸۶۱ ز) ئەمجۆره مامه له كەردنه له گەل عەله وه پەكياىن پىچه وانه دەبىته وه، به هۆى بوونى مهىلى سوننه گەرابى بههيز، والى مەدينهى راسپاردبوو بۇ چاود تير كەردنى كاروباره كانى ئيام هادى، له بهرته وهى زۆر توندبوو له سەر بنه مالهى ئەمى تاليب و متمانەى پىيان نه بوو، ته نانهت دەستى بۇ كارىك برد، بيشتر هيج يه كىك له خەليفە كان دەستيان بۇ نەبرد بوو، ئەو پىش تىكدانى گۆرى حوسين بوو، هەر وه ها له سەر هەموو رىگانان پاسه وانى داناوو، هيج كه سىك ناپىت سەردانى بكات، سزای زۆر قورسىان داناوو بۇ ئەو كه سانهى سەردانى گۆرى حوسين دەكەن (الطبري، ۱۹۷۵: ۱۸۵/۹؛ الأصفهاني، ۱۹۶۵: ۳۹۵)، له بهرامبەر ئەو كاروكەردنه وانەى خەليفە موته كىل، ئيام هادى تانهى له دەسلەقى داوه، له سەر ئەوه خەليفە هەر هەشەى كوشتى لىكردوو و وتوبه تى: ((به خودا من ئەو دوروو زەنده قيه ده كۆژم، له كاتىكدا بانگەشەى درۆ دەكات، و دوهلەم ناشىرين دەكات و تانهى لى دەدات)) (الإربلى، ۲۰۱۲: ۴/۳۸). بهمجۆره ئەم

واز لێهینا (بن اباض، ۱۹۸۳: ۲۱؛ جاروللا، ۲۰۱۹: ۴۴)، وانا له کۆتاییدا عه‌لیش بێباوه‌ر. خه‌وارچیه‌یه‌کان پێیانوایه هه‌ر که‌سیک تاوانی گه‌وره ته‌نجام بدات، پینی بێباوه‌ر ده‌بێت و له ئایینی ئیسلام ده‌چیتته دهره‌وه، به‌مه‌ش له‌گه‌ڵ تیکرایی بێباوه‌ره‌کان به هه‌میشه‌یی له ئاگردا ده‌مینیته‌وه، هه‌رچه‌نده له تیب هه‌ندى له گروپه‌کانی بۆچوونی جیاواز له‌و باره‌وه هه‌بوو (الشهرستاني، ۱۹۹۳: ۱/۱۴۱)، هه‌روه‌ها گروپی ته‌زاریقه توندپه‌وترین گروپی خه‌وارچی بوون، هه‌موو موسلمانانێان جگه له خۆیان به بێباوه‌ر ناساند، ده‌یان وت: دروست نییه هاوه‌له باوه‌رداره‌کان وه‌لامی که‌سی تر بدنه‌وه، نه‌گه‌ر بانگیان کردن، نابێ له قوربانیاان بخۆن و هاوسه‌رگه‌ریان له‌گه‌ڵ بکه‌ن، نه‌وانه هاوشیوهی عه‌ربه به په‌رست و بێ باوه‌ره‌کان، هه‌یجیان لێ قبول ناكری جگه له ئیسلام بوون و شمشیر، ناوچه و ماله‌کانیان شویتی شه‌ره، هه‌روه‌ها دروسته ژن و منداله‌کانیان بکوژی (البغدادی، ۲۰۰۵: ۵۶؛ آمین، ۱۹۲۸: ۳۱۲/۱).

سونه‌یه‌کان باوه‌ریان به راست و دروستی ئیسلامیه‌تی هه‌ردوو به‌ره له جه‌نگه‌کانی جهمه‌ل و صفین هه‌بوو، به‌لام پێیانواوو نه‌وانه‌ی جه‌نگیان دژی عه‌لی به‌ریاکرد، تاوانباران و له هه‌له‌دان، به‌لام نه‌و هه‌له‌و تاوانه‌ی ته‌نجامیان داوه، نه بێباوه‌رییه و نه فاسیقه (البغدادی، ۲۰۰۵: ۸۳). به‌هه‌مان شیوه ره‌وتی مورجیه‌ش پێیانواوو هه‌ردوولا باوه‌ردارن (عبدالجبار، ۱۹۹۶: ۷۰۱)، به‌ریاردانیش له‌سه‌ریان بۆ رۆژی دوا‌ی به‌جیه‌یتشوه، به‌لام پێیانواوه‌ی خاوه‌ن تاوانه گه‌وره‌یه‌کان دوا‌ی وه‌رگرتنی سزا له دۆزه‌خ ده‌هینرینه دهره‌وه و مانه‌وه‌یان به هه‌میشه‌یی له دۆزه‌خدا ته‌سته‌مه، له‌به‌رته‌وه‌ی دادپه‌روه‌ری تیندا نییه، که‌سیک به‌هۆی تاوانیکه‌ی گه‌وره‌وه به هه‌میشه‌یی له دۆزه‌خدا به‌ئیندریته‌وه، له‌به‌رته‌وه‌ی مورجیه‌یه‌کان کرده‌وه‌یان به به‌شیک له باوه‌ر دانه‌نایه، به‌مه‌ش تاوانی گه‌وره له لایان زیان به باوه‌ر ناگه‌یه‌نیت (الشهرستاني، ۱۹۹۳: ۱/۱۶۲؛ ته‌بو سعود، ۲۰۱۹: ۱۶۵-۱۶۶).

هه‌رحی ره‌وتی موخته‌زیله‌یه جیاواز له‌و بیروباوه‌رانه‌ی مه‌زه‌به‌یه‌کانی دیکه، وه‌ك له سه‌رچاوه‌کاندا ئامازه‌ی پیکراوه ته‌م په‌سه هۆکاری راسته‌وخۆی ده‌رکه‌وتنیاان بووه، هه‌روه‌ها به‌ریاری تایه‌ت به خۆیان بۆ باه‌تی ته‌نجامده‌رانی تاوانی گه‌وره هه‌بوو (بن المرتضی، ۱۳۱۶: ۳)، ئازاوه‌و مملاتی له تیب ئومه‌تی ئیسلامی دروستکردبوو به‌و هۆیه‌وه، له‌وانه ده‌رباره‌ی عوسمان و بکوژه‌کانی پێیانواوو یه‌کیک له‌و دوو لایه‌نه فاسق، هه‌له و تاوانکاره، به‌لام ناتوانین هه‌له‌کار دیاریکه‌ین، به هۆی ته‌مه‌شه‌وه گه‌واهی له هه‌یج کامیکیان وه‌رناگیرین، به‌هه‌مان شیوه بۆ جه‌نگی جهمه‌لیش لایه‌تیکان هه‌له‌و فاسقه، هه‌روه‌ها ده‌کریت فاسقه‌که‌ش له هه‌ردوولا بێت، به‌لام ماده‌م گومان له هه‌ردوولا ده‌کریت و روینش نییه کامیان فاسقن، به‌مه‌ش گه‌واهی هه‌ردوولایان په‌تده‌کریته‌وه، هه‌رچه‌نده به‌شیک له موخته‌زیله‌یه‌کان هه‌ردوو لایه‌ن به فاسق داده‌نن و گه‌واهی هه‌یجیشیان وه‌رناگیریت، هه‌ر کاتیکیش ته‌و که‌سه‌ی تاوانی گه‌وره‌ی ته‌نجامداوه له دونیا ده‌ریچن به بێ ته‌ویه و په‌شیا، ته‌وا به هه‌میشه‌یی له دۆزه‌خ ده‌مینیته‌وه، به‌لام سزاکه‌یان سوکتره له سزای بێباوه‌ران (الشهرستاني، ۱۹۹۳: ۱/۶۲-۶۳)، ته‌مه‌ش به‌هۆی ته‌و بنه‌مایه‌ی بیروباوه‌ری موخته‌زیله‌یه‌کانی له‌سه‌ر

روداوه سیاسیانه‌ی رۆلی گه‌نگ و قوئی هه‌بوو، له په‌نگدانه‌وه‌ی مملاتی به‌هینری تیب مه‌زه‌به‌یه جیاوازه‌کان، راسته‌وخۆ و ناراسته‌وخۆ کاره‌گره‌ریان به‌سه‌ر چۆنیه‌تی مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ رابردودا کردبوو. ریه‌گی بۆ ته‌وه خۆشکردبوو رابردو به شیوه‌ی جیاجا له ئیستادا له لایه‌ن بکه‌ره میژووویه‌کان بنوئیری و هه‌ر لایه‌ن و رێباز و مه‌زه‌به‌یه‌یه‌ک به چه‌شیک روداوه‌کانی وینا بکات، له‌م مملاتی سیاسیانه‌دا به هانا‌یه‌وه بێت بۆ ره‌وایه‌تیدان به هه‌لوئیه‌ت و تیه‌گه‌یشتنه سیاسیانه‌کانیان.

۳. په‌رسی بیروباوه‌ر

چه‌ندین په‌رسی جیاوازی بیروباوه‌ر بوونه‌ته هۆی سه‌ره‌له‌دان مملاتی مه‌زه‌به‌یه‌یه‌کان، تانه‌دان، په‌تکردنه‌وه‌ی یه‌کتا، به بێباوه‌ر دانان و ده‌رچوون له ئایین به‌هۆی ته‌و چه‌مکه بیروباوه‌رانه‌وه، هه‌ریه‌ک له‌و مه‌زه‌به‌یه‌یه‌که به سه‌ختی به‌رگریان له بیرو بۆچوون و باوه‌ره‌کانی خۆیان کردوووه ته‌وانه‌ی به‌رامبه‌ریان په‌تکردۆته‌وه و دژایه‌تیاان کردوون. به بێباوه‌ر، گومرا و ده‌رچوو له ئیسلامیان داناون، ته‌نه‌ت تا هه‌لاک‌کردنی خویتی یه‌کتا. به‌شیک له گه‌نگه‌ترین په‌رسیه‌کانی مملاتی تیب ره‌وت و مه‌زه‌به‌یه‌یه‌کان بریتیبوون له:-

۱-۳. ته‌نجامده‌رانی تاوانی گه‌وره

له دیارترین کیشه‌کانی تیب کۆمه‌له‌گی ئیسلامی بوو، به‌هۆی ناکۆکی سیاسی سه‌رکه‌ده‌کان له‌سه‌ر خه‌لافه‌ت و کیشه‌ی سیاسی له تاوانی گه‌وره تیبو گلابوون، هه‌ر له کۆژانی عوسمانی کوری عه‌فان خه‌لیفه‌ی موسلمانان، جه‌نگی جهمه‌ل و جه‌نگی صفین، هه‌ندى له کرده‌وه‌کانی خه‌وارچ و ئومه‌ویه‌یه‌کان، هه‌موو ته‌و روداوانه موسلمانانی کردبووه چه‌ندین گروپ و تاق، له مملاتییه‌کی خویناویدا بوون. بۆیه قسه‌کردن له‌سه‌ر ته‌م په‌سه، جیاوازی تیروانین و بیروبووچوونی مه‌زه‌به‌یه‌یه‌کان ته‌نها په‌رسیکی تیروری نه‌بوو، به‌لكو په‌سه‌ی میژوویی هه‌بوو، خویندنه‌وه‌ی ته‌و میژوووه گه‌نگو و هه‌لوئیه‌ته‌کانی ئاراسته ده‌کرد. لێره‌دا مه‌زه‌به‌یه جیاوازه‌کانی ئیسلامی راو و بۆچوونی جیاوازیان له‌سه‌ر ته‌نجامده‌رانی تاوانی گه‌وره هه‌بوو، هه‌ریه‌ک له مه‌زه‌به‌یه‌یه‌کان به‌پیتی هه‌ست و سۆزو لایه‌نگه‌ریان، به‌شیک له موسلمانانیاان یاخود ته‌وانه‌ی دهره‌وه‌ی مه‌زه‌به‌ی خۆیان به بێباوه‌ر و هاوه‌شی دانه‌ر ناوده‌برد، به بیانووی ته‌وه‌ی به‌شداربووینه له ته‌نجامده‌رانی تاوانی گه‌وره، هه‌روه‌ها ته‌م په‌سه‌یان له په‌رسیکی سیاسییه‌وه برد بۆ بیروباوه‌ر.

لایه‌نگه‌ری عه‌لی کوری ته‌و تالیب هه‌موو ته‌وانه‌یان به بێباوه‌ر داده‌نا، له عه‌لی هه‌له‌گه‌راووه‌وه‌وه شه‌ریان له‌گه‌ڵ کردبوون، ته‌وانه‌ی ناكۆك بوون له‌گه‌لیان، هه‌روه‌ها ته‌وانه‌ی له مافی خه‌لافه‌ت بێ به‌شیاان کردبوون. (النوحی، ۱۹۳۱: ۱۲-۱۴؛ علال، ۲۰۱۵: ۵۱)، به‌لام خه‌وارچیه‌یه‌کان له‌و باره‌یه‌وه پێیانواوو، ده‌سته‌ی جهمه‌ل به هۆی شه‌ریان له‌گه‌ڵ عه‌لی بێباوه‌ر بوون، سه‌باره‌ت به خودی عه‌لی پێیانواوو له جه‌نگی جهمه‌ل و له شه‌ری صفین تاوه‌كو پێش په‌رسی ناوژیوانی له‌سه‌ر هه‌ق بووه، به‌لام ته‌ویش به هۆی په‌رسی ناوژیوانیه‌وه بێباوه‌ر بوو، که به‌ریارو فه‌رمانه‌کانی خودای

لەگەل بروتەنەپەتەك دژى ئومەپەتەكەن بە دىل دەگېرى و دەكۆزى، بەمەش جەم بەھۆكارى سىياسى دەكۆزى (أمین، ۱۹۲۸: ۱/۳۴۲). ئەمەش دەپەدەخات، ھەلۆئىستە باورەپەكەنیش پەپەستەپەتەن بەخۆپەندەپەتە كەسى و پەتەكەن بۇ پاشخانى مېژوونى بەرەپەكەپەتەن یان پەپەپەتەنەپەتەن لەگەل كەسى و پەتە نەپەرەكەنیش لەتتە ئەو پاشخانىدا.

جگە لە تېروانىن و بۆچوونى جىاوازی پەتە و مەزەپەكەن لەسەر ئەم پەرسە، دەسەلەتدارانى ئومەپەتە بە توندى كارپان لەسەر پەرسى جەپەرى دەكەد، دىپارە ئەمەشپان بۇ ئەمە بو، وەك پاساوتەك بۇ ھېتەشەتەپەتە دەسەلەت لە دەست خۇيان و مەكەچكەردنى كۆمەلگەئىسلامى بەكارھېتەنە، بۇپە لەم پەتەكەپەتە پەكەم كەس تېۋرى جەپەرى باس كەدېتە، موعاوپە كۆرى ئەپە سوپان بوو، ئەپە نېشانى مۇسلمانان داو، ئەپە پەتەنەپەتە بەسەر خەتەك و مۇسلماناندا ھاتتەپە لە قەزاو قەدەرەپە، مەژۇف ھېچ بەدەست نېپە، ھەمەو كەدەپەكەن لە لاپەن خۇداوہە، بۇپە ئەپە ھاتتەپە پېش و پەتەنەپە، خۇدا وېستە لى بوو و ھېتەنەپەتە، ئەمەپە وەك پەتەنەپە دەپەتەپەپە بۇ ئەپە كارو كەدەپەنەپە ئەنجامى داو (عەلجبار، د.ت: ۴/۸). ھەر لەو بارەپە ئەمەپە كەدەپە، خۇدا ئەپە ناردوو و كەدەپەتە بە پېشەپە و كەپەدەستى مۇسلمانان، كاروبارى پادەست كەدەپە، بۇپە كەدەپەكەنیش بە قەدەرى خۇدا دەپەتەپە، نېتە ئەپە تېۋرە لە تېۋرە پەتەنەپەتەن بەلاو پەتەنەپەتە دەرېزە پېتەدا، كارپان لەسەر دەكەد، تەواپى خەلپەكەن ئومەپەتە پەپەپەتەن دەكەد و دەپان و تەوہ (لطيف، ۲۰۱۷: ۱۱۰). بەمەش ئومەپەتەكەن سودى زۆريان لەم پەپەكەپە وەرگەتتە، پېش ئەپە وەك گروپ و مەزەپە كارى لەسەر بېرەتە، زۆر بە توندى كارپان لەسەر كەدەپە ھەمەو كەدەپەكەنیش بۇ ئەمە گەپەندەتەپە.

لە بەرامبەر ئەپە پەتە جەپەپەدا، پەتەتەكە دېكە ھەپە، ئەپەپە پەتە قەدەرى بوو، ئەمەنە ئەمەپەن بە وېستە مەژۇف و ئەزادىان لە ھەلپەزەردى كارو كەدەپەكەن دەكەن، ئەپەنیش بە ھەمەن شېۋە بە پەلپەشتى كۆمەلەكەن ئەپەتە نېو قورئان جەپەتەپەن لەسەر بۆچوونەكەنیش دەكەدە، لەوانە وەك خۇداپە گەورە لەو بارەپە و فەرمەپەتە: (وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ

فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِرْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا إِن يَسْتَعِجِ ثَوَابًا يُعَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا) (سورة الكهف: الآيات ۲۹)، و فەرمەپەتە: (وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهُ يَغْفِرِ اللَّهُ عَفْوًَا رَجِيمًا) (سورة النساء: الآيات ۱۱۰-۱۱۱)، ھەرەپە فەرمەپەتە: (لَنْ يَنْفَعَكَ أَنْ تَقْدَّمَ أَوْ تَخَّرَ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيئًا) (سورة المذثر: الآيات ۳۷-۳۸)، لە ئەپەتەتەكە دېكەدا فەرمەپەتە: (قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ فَمَنْ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَنفَعُ نَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ) (سورة يونس: الآيات ۱۰۸)، لېرەدا پەتە قەدەپەكەن بە تېگەپەتەن و پەفە خۇيان پەتەپەن بەم ئەپەتەنە بەستەوہ بۇ دەرخەستى وېست و ئەزادى مەژۇف لە ئەنجامدەن كارو كەدەپەكەنیش خۇيان خاوەنپەن و خۇدا بۇپەن بە دەستەنەپەتە (لین المرتضى، ۱۳۱۶: ۱۲-۱۳)، پەكەم

دروستەپە، ئەپەپە ئەنجامدەرى تاوانى گەورە نە پەپەپە نە پەپەپە نە پەپەپە نە پەپەپە، بەلگە لە نېوان ھەرەپەكەن داپە، كە خانەپەكە لە نېوان دوو خانەدا و فاسقن (عەلجبار، ۱۹۹۶: ۱۳۹-۱۴۰؛ لېن المرتضى، ۱۳۱۶: ۳). بەمەش ئەم پەرسە پەكەكە بوو لە پەرسە گەرم و گورەكەن نېو مەزەپە جىاوازەكەن و مەتەمپە زۆرى دروستكەد و ھەرەپەكە لە مەزەپەكەن تېروانىنى جىاوازىپان بۇپە ھەپە، تېروانىنىكە كە پەشەپە مېژوونى ھەپەوہ و پەپەتە بە ناسىنەپەتە زەمەنى ھەلۆئىست و چۆنەپەتە تېگەپەتەن پەتەنەپە لېلى ھەپەوہ.

۲-۳. چارەنوس و وېستە ئەزاد

پەرسى چارەنوس و وېستە ئەزاد پەكەكە دېكە بوو لەو بەنەپەتەپەنەپە مەتەمپە زۆر ھەلگەتتەپە لە تېۋرەپەتە و مەزەپە ئەپەسەپەكەنەدا و كارپەگەرى بەسەر ھەستە مېژوونەپە ھەپەوہ، ئەمەش بەھۇى لېكەنەپە پەفەكەنەپە ئەپەتە ئەپەتە نېو دەق قورئانەپە، واپەكەدە مەزەپەكەن مەلەتەپە پەكەتە بکەن و بە ئەراستەپە جىاوازەدا پەپە. ئەمەش كۆمەلەپە مۇسلمانانى داپەش كەدەپە، ھەرەكە نېن حەزەم (م. ۴۵۶/ك ۰۶۴ از) و تەپەتە: (خەتەك تېروانىنى جىاوازىپان ھەپەوہ لە بارە قەدەرەپە، كۆمەلەكە لەو پەپەپەپە مەژۇف مەكەچ دەكەتە لە ئەنجامدەن كەدەپەكەنەدا و ھېچ تەوانستەپە نېپە لەو بارەپە، لە بەرامبەردا مەزەپەپەتەكە دېكە، پەتەنەپە، مەژۇف مەكەچ نېپە و تەواو سەپەشكە لە ئەنجامدەن كەدەپەكەنەدا و خۇدا پەتە بەخەشپەن، ئەپەنیش ئەپە كارنە ھەلەپەزەن و دەپەكەن، كە وېستەپەن لەسەر) (۱۹۹۶: ۳۳-۳۴).

ئەپەنە ئەمەپە گەپەرى دەكەن، پەتەنەپە مەژۇف ھېچ تەوانا دەسەلەتەپەتە بەسەر كارو كەدەپەكەنەپە نېپە، لە وېستە خۇپەپە كار ناكەت، بەلگە خۇدا كەدەپەكەن مەژۇف دروست كەدەپە، ئەمەش بە پەلپەشتى چەندەن ئەپەتە نېو قورئان، ئەم بۆچوون و تېروانىنەپەن بۇ دروستەپە، لېرەدا چەند ئەپەتەكە وەك نەمە لەو بارەپە و ھەرەگەن لەوانە، خۇداپە گەورە فەرمەپەتە: (وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ) (سورة القصص: الآيات ۶۸)، لە ئەپەتەتەكە دېكەدا فەرمەپەتە: (وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ) (سورة الصافات: الآيات ۹۶)، ھەرەپە فەرمەپەتە: (وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا) (سورة الإنسان: الآيات ۳۰)،

فەرمەپەتە: (وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا وَلَئِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْإِنسَانِ أَجْمَعِينَ) (سورة السجدة: الآيات ۱۳)، لېرەدا پەتە جەپەپەكەن پەتەپەن بەم ئەپەتەنە بەستەوہ، خۇدا مەژۇف ناچار كەدەپە و ھېچ وېستەپەنە لە ئەنجامدەن كارو كەدەپەكەنەپە، ئەم ھەرە، پەپەپەنەپە مەزەپەنە قەدەرەپە بوون لەسەر ئەم پەرسە، پەپەكەپەن جەمە كۆرى سەفوان (م. ۱۲۸/ك ۷۴۶ از) بوو، بۇپە گروپى جەھەپەش پەتە دەتەپەتە. ئەم پەتە باورەپەن واپە مەژۇفەكەن ناچار كەن لە ئەنجامدەن كارو كەدەپەكەنەپە نەك بە ھەلپەزەردى نېو لە لاپەن خۇداپە خۇپەنە، بەلگە تەوانا و وېستەپەن نېپە بەسەرەپەوہ تەوانن كارپەكەن جگە لەپە خۇداپە دىپارەپەوہ لە لاپەن خۇداوہ (الشەرستەن، ۱۹۹۳: ۹۷-۹۸)، خۇداپە جەھەپەش بەھۇى دەپەچوونى

بوو، بەلکو خۆیان سەرقال ناکرد بەم پرسەوه، لایهنی سێهەمیش لەم مەزەهە پێیان وابوو، کردەوه کانی مرؤف لە لایەن خوداوه دروستەکراوه، هاوشیوهی وتەکانی موعتەزەیلە بوون (الأشعري، ۱۹۵۰: ۱۱۰/۱، ۱۳۹؛ الصدوق، ۱۳۸۹: ۶۱-۶۹). بەهەمان شێوه رەوتی موعتەزەیلەش دەربارە کاروکردهوه کانی مرؤف، بە جۆریک لە جۆره کان هەمان بیرۆکەکی قەدەرەکانیانیان هەبوو، پێیانابوو مرؤف توانادارە بە بێ خودای گەورە، بۆ خۆی سەر بە خۆیە لە دروستکردنی کردارەکاندا، نەگۆییان لەوه کردوو، کاروکردهوه کان بە فەرمانی خودا بێت، دروستکراوی ئەو بێ، بەلکو ئەوه خودی مرؤفەکانی کردەوه کان بەدی دەهینن، مرؤفەکان ویست و توانای سەر بە خۆیان هەیه، جیاوازه لە ویست و توانای خودا، کەواتە کردارەکانیان هیچ بکەر و بەدیهینەرێکیان جگە لە خۆیان نییه (ابن حزم، ۱۹۹۶: ۵۷/۵)، بۆیه هەر کەسیک بێت: خودا بەدیهینەری کارو کردەوه کانی مرؤف، ئەوا هەلەهەیه کی گەورە کردوو (عبدالجبار، د.ت: ۳/۸)، بۆیه هەندیکجار بە گروپی موعتەزەیلەکان وتراوه قەدەرەکان (أمن، ۱۹۲۸: ۳۴۳/۱). وانا موعتەزەیلەکانیان بە قەدەری ناو هیناوه و بانگهێشتیان کردون، بەهۆی هاوڕایان لە بارە بەدیهینەری کاروکردهوه کانی مرؤف. هەرچی مەزەهەبی سوننەکان لەو بارەهەوه، کۆی ئەم مەزەهەبانه هاوڕان و باوەڕیان وایه، خودا دەسلەڵاتی رەهای بەسەر هەموو کاروکردهوه کانی مرؤفەوه هەیه، تەواوی کردەوه کانی مرؤف خودا بەدیهینان لە بکەرەکانیاندا، هەرکەسیکیش باوەڕی بەمە نەبێت، ناچیتە تێو بازەنی باوەردارانەوه، بە هیچ شێوهێک نایت نازاری بوون لەو بارەهەوه هەبێت، بەلکو تەنها پێویستە بە راست بزانی و باوەڕیان بێن بێت، تەنانەت وەك پایەهەك لە پایەکانی باوەڕ سەیری دەکەن (ابن حنبل، د.ت: ۴۱-۴۴؛ ابن حزم، ۱۹۹۶: ۸۱/۳؛ لطيف، ۲۰۱۷: ۱۲۳).

ئەمەش بە پالێشتی نایەتەکانی قورئانی، وەك خودا فەرمویهتی: (وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ قَدْرًا تَقْدِيرًا) (سورة الفرقان: الآية ۲)، لە نایەتێکی دیکەدا خۆی گەورە فەرمویهتی: (أَنَا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْتَاهُ بَقْدَرٍ) (سورة القمر: الآية ۴۹)، هەر وهه له نایهتی (۹۶)ی سورەتی (الصفات) وەك له پێشوتردا نامازەیی پێکراوه، لە نایهتیکی دیکەدا خۆی گەورە فەرمویهتی: (اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ) (سورة الزمر: الآية ۶۲). لەسەر ئەم بنەمایانە هەموو کاروکردهوه کان و توانای مرؤف بۆ خودا دەگەرێننەوه. بەمشێوهیه مەزەهەبی سوننەکانیش وێنایه کی جەبریان نیشانداوه، لە ئەنجامدانی توانستی کاروکردهوه کانی مرؤفدا. لەسەر وهه به رونی دەر دەکەوێت خۆیندەوهه رافەیی جیاوازی دەقی بنههتی که قورئان بوو، هۆکاریکی هەبوونی روانگە و تێگەیشتی باوەڕپانەیی جیاواز بووه، بەشیکێ ئەمەش پەيوهسته بهوهی چەندە خۆیندەوهه و رافەکان لە دەر وهه کات و شوێنەوه کراون یانیش پایەندبوون بووه بە زەمەنی رافەکردن و تێگەیشتن لە هۆکاری هانته خوارهوهی نایەتەکان لە چوارچێوهی کاتیانە و میژووویانەیی خۆیهوه.

۳-۳. خەلق قورئان

ئەم پرسە لە قوناعێک لە قوناعەکاندا گەرمترین پرس بوو لە هزری ئیسلامیدا، مشتومڕێکی زۆری لە تێو موسلمانان لیکهوتەوه، بە تايهت ئەو کاتەیی خەلافەتی

کەس لە تێو موسلمانان دەربارە نازادی و ویستی مرؤف قەسە کردبێت مەعەد جوهنی بوو (ابن قتیبة، ۱۹۶۹: ۴۸۴؛ الذهبي، د.ت: ۱۴۱/۴)، بەلام لە بنههتدا دەوتریت خاوهنی ئەم پرسە کەسیکی عێراقی بووه لەسەر بیروباوەڕی ئایینی مەسیحی بوو، پاشان هاتۆتە سەر بیروباوەڕی ئایینی ئیسلام، لەو کەسەوه مەعەد جوهنی و دواتر غەیلان دیمەشتی و جەعد کۆری دەرهم وەریان گرتوو، هەر وهه کاتیکی مەعەد لەگەڵ بزوتنەوهی ئین ئەشعەم دژی ئومەوییه کان دەرچوو، جەجایی ئەقەفی کۆشتی، هەرچەندە لێزەدا کۆشتنی مەعەد کۆشتنیکی سیاسی بووه، نەك لەبەر بیرو بۆچوونی دەربارە قەدەر، بەهەمان شێوه غەیلانیی بەهۆی بۆچوونەکانیهوه دەربارە قەدەر لەسەر دهمی هشام کۆری عەبدولمەلیک (۱۰۵-۱۲۵ک/۷۲۴-۷۴۳ز) فەرمانی پرینی دەست و قاچەکانی درا و کۆشتیان، هەر وهه جەعدیش لەسەر ئەم پرس و تێروانینە جیاوازانەیی هەیبوو لە لایەن ئومەوییه کانەوه کۆژا (ابن المرتضی، ۱۳۱۶: ۱۵-۱۷؛ أمين، ۱۹۲۸: ۳۴۰/۱).

هەر وهه بەهۆی ئەو بیروباوەڕانەیانەوه بەشیک لە موسلمانان نازەزا بوون و هەلۆیستیان وەرگرت، و نامۆژگاری دواي خۆشیمان کرد، سلاو، نوێژ لەسەر مردو و سەردانی نەخۆشی قەدەر یه کان نەكەن (البغدادي، ۲۰۰۵: ۱۴-۱۵). وانا ئەم بیرو باوەڕ و مەزەهەبه لەلای موسلمانانی دیکە رەتکراوتەوه.

خەوارچییەکانیش تايهت بەم پرسە وەك لە روانگەیی سوننیه کاندا هاتوو، بیرو بۆچوونی جیاوازیان هەبوو، ئەمەش وای لە خەوارچییەکان کردبوو دابەش بێن، بەشیکیان پێیانابوو خودا توانای کاری بە بنده کانی داوه، بۆ ئەوهی خۆیان بتوانن هەموو کاریک ئەنجام بدەن، بۆیه هەم دەتوانن پێاوەڕ بێن و هەم دەتوانن باوەردار بێن، خوداش هیچ ویستیکی نییه لە کردەوهی بنده کانییدا، بەمەش کردەوه کانیان لە لایەن خوداوه دروستنە کراون، بەلام بەیچەوانەوه بەشیکێ دیکە لە خەوارچییەکان بۆچوونی قەدەر یان رەتدە کردەوهه باوەڕیان بە جەبر هەبوو، یەکیک لەوانە وەك گروپی ئەزاریقه، نامازەیان بەوه کردوو، هیچ کەسیک ناتوانیت هیچ بکات و ناچارە بە کردەوه کانییهوه، جگە لەوهی خودا بیهوێت، کردەوهی بنده کانیی لە لایەن خوداوه دروستکراوه (الأشعري، ۱۹۵۰: ۱۶۴-۱۶۶؛ ابن حزم، ۱۹۹۶: ۳۳/۳).

هەر وهه له سەرچاوه خەوارچییەکاندا هاتوو، هەموو شتیکی له قەزاو قەدەرەوهیه هەتاوه کۆ بێتوانایی و لێهاتویش. هەر وهه ناگەیتە حەقیقهتی ئیمان تاوه کۆ باوەڕ بە قەدەری چاکە و خراپە نەبێت کە لەلایەن خوداوهیه (الربع، ۲۰۰۳: ۵۴/۱)، بەشیکێ زۆر لە ئەباضیه کانیی باوەڕیان بە قەدەر نەبوو، لەبەر ئەوهی پێیانابوو کردەوهی بنده کان دروستکراوه، خودا هەمیشە زانستی هەبووه، شتیکی بێت دەبێت و نەبێت نایت، بەشیکیش لە هاوه لانیان باوەڕیان بە قەدەر هەبوو (الربع، ۲۰۰۳: ۵۴/۱؛ الأشعري، ۱۹۵۰: ۱۷۴/۱). شیعەکانیش لەو بارەهەوه هاوڕا نەبوون و بۆچوونی جیاوازیان هەبوو، ئەوانیش بۆ سنی لایەن دابەش بیوون، لایه تیکیان دەیان وت: کردەوه کانی مرؤف لەلایەن خوداوهیه، لایه تیکێ دیکە پێیان وابوو، کردەوه کانی مرؤف نە بە شێوهی جەبرە وەك جەهیمیه کان و نە بە شێوهی هەلزاردنه له لایەن مرؤفەوه بێت وەك رەوتی موعتەزەیلە و قەدەر یه کان باوەڕیان پێ

موسلمانان لهگهڵیان سه‌ری هه‌لداوه، ئەم روانین و بۆچوونه له دواى دهرکهوتنى موعه‌تزه‌یه‌که‌ندا گه‌نگه‌شه‌ی زیاتری له‌گه‌ڵ خۆیدا هینا، به‌ تايه‌ت له‌سه‌رده‌مى هه‌زو ده‌سه‌لاتیاندا، بووه‌ سه‌نگى بریار بۆ باوه‌ر و راست و دروستى باوه‌رى ئه‌وانه‌ی ده‌هاتنه‌ ئیو ره‌وته‌که‌وه، هه‌روه‌ها خائیکى رۆن و ديارو په‌کلاکه‌ره‌وه‌ی جیابوازی ئه‌وان بوو له‌گه‌ڵ مه‌زه‌بى سونه‌دا.

۳-۴. سیفاته‌کانى خودا

تێروانین و بیروبوچوونى مه‌زه‌به‌که‌ن له‌سه‌ر کۆمه‌لیک بیروباوه‌ر زۆر جیابواز بوون له‌گه‌ڵ په‌کتر، کاربان له‌سه‌ر ده‌کرد، ململانیى به‌هه‌زیان له‌سه‌ر ئەم بیروباوه‌رانه هه‌بوو. له‌وانه، هه‌ردوو ره‌وتى قه‌ده‌رى و جه‌ربه‌یه‌کان، ئه‌ویش په‌یوه‌ندى به‌ که‌لامناسى، ئیسلامى و سه‌رده‌رى موسلمانان له‌گه‌ڵ لایه‌نه‌ لاهوتیه‌یه‌که‌نه‌وه هه‌بوو، تايه‌ت بوون به‌جیه‌تى خودا له‌ خه‌سه‌لت و تايه‌تمه‌ندییه‌که‌نیوه، نه‌فى سیفه‌ت و خه‌سه‌لته هه‌میشه‌یه‌یه‌کانى خودایان ده‌کرد، به‌ په‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی ئیتمه ناتوانین خودا ده‌ستنیشان بکه‌ین یان درکى پێ بکه‌ین، له‌به‌رئه‌وه‌ی سروشت مه‌حاله له‌ بان سروشت قى بگات، خودا نه‌ک ئیتمه‌ی به‌ گواهی خۆی ئاشناو نه‌ناساندوه، ته‌ناه‌ت توانای ناسین و درک پێکردنیى پێ نه‌داوین، بۆیه وتویانه: ئه‌وانه‌ی تايه‌تمه‌ندى کۆن، ژیر، بیستن و بینین بۆ خودا قه‌رار ده‌دن، که‌وتنه‌ته هه‌له‌یه‌که‌ی گه‌وره‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی خودا له‌ وینه‌ی هه‌چ شتیکدا نییه (جاروللا، ۲۰۱۹: ۵۷-۵۸).

وه‌ک شه‌هرستانی ئامازه‌ی پێکردوه، جه‌ه‌مى کۆری سه‌فوان وتویه‌تى: ((دروست نییه خودا به‌ شتیک وه‌سف بکریت، دروستکاره‌وه‌کانى پێ وه‌سف ده‌کریت، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و کاته هاوشیوه‌ی بۆ خودا بریار ده‌دریت)) (الشه‌هرستانی، ۱۹۹۳: ۹۷/۱-۹۸). به‌هه‌مان شتیوه موعه‌تزه‌یه‌که‌نیش سیفه‌ته‌کانى خودا له‌کار ده‌خه‌ن و هه‌مان باوه‌ریان هه‌بوو و ئەم بیروکه‌یان کردبووه‌ بناغه‌ی قوتابخانه‌که‌یان، نکۆلییان له‌ سیفاتی خودا ده‌کرد (عبدالجار، ۱۹۹۶: ۱۲۸-۱۳۰؛ المقریزی، ۱۹۹۸: ۱۷۰/۴). پێیانابوو زاتی خودا بۆ خۆی کۆنه و هه‌چ شتیک کۆن نییه جگه له‌ زاتی خوا، هه‌رچی دواى ئه‌و هه‌یه تازه‌یه (الحباط، ۱۹۹۳: ۵). به‌مه‌ش ره‌وتى موعه‌تزه‌یه نه‌فى سیفاتی خودایان له جه‌همیه‌کان وه‌رگرت (امین، ۱۹۲۸: ۳۴۳/۱). به‌لام موعه‌تزه‌یه‌که‌ن له‌ پێگه‌یه‌که‌ی ده‌به‌رانه‌دا له‌ ته‌نیشته جه‌همیه‌کان وه‌ستابوون، سه‌ره‌رای هه‌مان هه‌لوئیه‌ستیان له ره‌تکردنه‌وه‌ی سیفاته‌کانى خودا (التفتازانی، د.ت: ۱۱۳).

تايه‌ت به‌ بینینی خوداش له‌ لایه‌ن هه‌ریه‌که له‌ ره‌وته‌کانى قه‌ده‌ریه، جه‌همیه و موعه‌تزه‌یه‌که‌ن تێکرایان له‌سه‌ر نکۆلیکردن له‌ بینینی خودا به‌ چاوی سه‌ر له‌ رۆژی دوایدا ته‌بان، به‌لام زۆریه‌یان پێیانوايه خودا به‌ دل ده‌بینی، واتا به‌ دل په‌ی پێ ده‌بیت و ده‌بناسی، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی به‌شیکیان ئەم بۆچوونه رتده‌که‌نه‌وه، به‌مه‌ش به‌ توندی نکۆلییان ده‌کرد، دهرباره‌ی بینینی خودا، سه‌رده‌کیشی بۆ لیکچوون، له‌به‌رئه‌وه‌ی بینین ته‌نها به‌ هه‌بوو و به‌ جه‌سته په‌یوه‌سته، بۆیه پێیانابوو، هه‌ر که‌سیک بلن خودا به‌ چاو ده‌بینی پێاره‌، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و که‌سه خودای به‌ دروستکاره‌وه‌کانى چواندوه، ئەمه‌ش له‌گه‌ڵ بنه‌مای په‌کناپه‌رستی دا په‌کناگرته‌وه.

عه‌باسی ره‌وتى موعه‌تزه‌یه‌ی کردبووه، ره‌وتیکى فه‌رمی خه‌لافه‌ت. بۆچوون و باوه‌ریبوون به‌ خه‌لقى قورئان پێش ئه‌و قوناغه له‌ لایه‌ن هه‌ردوو ره‌وتى قه‌ده‌ریه و جه‌ربه‌ی بوونی هه‌بوو، وه‌ک ده‌وتریت جه‌عد کۆری دره‌م په‌که‌م که‌س بووه دهرباره‌ی خه‌لقى قورئان قسه‌ی کردوه، له‌سه‌ر ئەم پرسه‌ش له‌ لایه‌ن ئومه‌ویه‌که‌ن کۆزراوه (الللاکئی، ۲۰۰۵: ۱۶/۳؛ این نباته، د.ت: ۲۹۳-۲۹۴) هه‌روه‌ها جه‌م کۆری سه‌فوان پرسى خه‌لقى قورئانی له‌ جه‌عد وه‌رگرتوه (این نباته، د.ت: ۲۹۳)، دواتر گروپی موعه‌تزه‌یه زۆر باهه‌خه‌یان به‌م پرسه داوه، و پێیانوايه قورئان خه‌لقى خودایه (عبدالجار، د.ت: ۳/۷) له‌سه‌ر ئەم باهه‌تەش زۆر ده‌مارگیر بوون به‌رامبه‌ر به‌ نه‌یاره‌کانیان و هه‌ولێ چه‌سپاندنی ئەم بۆچوونه‌یان ده‌دا به‌سه‌ر خه‌لکدا، ترس و تۆقینیان به‌کارده‌هینا، هه‌ر که‌سیک بۆچوونی له‌گه‌ڵ ئەم پرسه نه‌بووايه، به‌ پێیانویان له‌ قه‌لمه‌ ده‌دا وه‌رئه‌سه‌یان لى ده‌کرد و سزایان ده‌دا (علا، ۲۰۱۵: ۲۸۴).

هه‌روه‌ها ئه‌شعه‌رى ئامازه‌ی به‌وه کردوه، ((هه‌موو خه‌وارجیه‌یه‌که‌ن هاویران له‌وه‌ی که قورئان مه‌خلوقه)) (۱۹۵۰: ۱۸۹/۱)، به‌پێچه‌وانه‌وه ئه‌هلی سونه و فه‌رموده‌ناسان زۆر دژی بۆچوونی ئەم ره‌وتانه بوون، ئەوان ده‌یان وت: قورئان که‌لامی خودایه، به هه‌چ شتیوه‌یه‌که نه‌یان وتوه قورئان مه‌خلوقه، وه‌ک ده‌وتریت زۆرجاریش بۆ ده‌زایه‌تى کردنی مه‌زه‌به نه‌یاره‌کانیان وتویانه قورئان نه مه‌خلوقه نه مه‌خلوقیش نییه، کاتیک ئیسه‌حاق کۆری ئیبراهیم له‌ لایه‌ن مه‌ئمه‌وه راسپێردرابوو، سه‌به‌رت به‌ وه‌رگرتی بۆچوونی زاناو فه‌رموده‌ناسان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی قورئان مه‌خلوقه یاخود نا، ئەوان وتیان قورئان که‌لامی خودایه (الطبری، ۱۹۷۶: ۶۳۷/۸-۶۳۸)، له‌وانه ئه‌حمده کۆری حه‌نبه‌ل وتی: ((قورئان که‌لامی خودایه و زۆری له‌سه‌ر نارۆم)) (الطبری، ۱۹۷۶: ۶۳۹/۸)، واتا به هه‌چ شتیوه‌یه‌که مه‌خلوق نییه، به‌لکه جگه له‌ زاتی ئه‌و له‌ که‌سی دیکه دهرنه‌چووه و دهرناچیت و ناییت له‌و باره‌یه‌وه گه‌توگۆ و مشتومر بکریت، هه‌روه‌ک ناییت هه‌چ که‌سیک له‌و باره‌یه‌وه دوو دل و رارا نیت، هه‌ر که‌سیک بلن مه‌خلوقه، ئه‌وا گومانی تیدا نییه پێاره‌ (أبو الحنیفه، ۱۳۲۱: ۲۱۸-۲۱۹).

تايه‌ت به‌ روانگه‌ی شیعەش دهرباره‌ی خه‌لقى قورئان بۆچوونی جیابواز هه‌بوو، به‌شیکیان پێیانابوو نه‌خالقه و نه‌مه‌خلوقه، ئه‌وانی دیکه پێیانابوو مه‌خلوقه (الأشعري، ۱۹۵۰: ۱۰۹/۱-۱۱۰)، هه‌روه‌ک له‌سه‌رچاوه شیعەکه‌نیشدا هاتوه، که پرسباریان له‌ په‌کیک له‌ ئیامه‌کانی ئه‌هلی به‌یت کردوه، که ئایا قورئان خالقه یان مه‌خلوقه، وتویه‌تى: ((نه خالقه نه‌مه‌خلوقه، به‌لام که‌لامی خودایه)) (الصديق، د.ت: ۲۲۳)، به‌هه‌مان شتیوه ره‌وتى مورجیه‌ش هاویرا نه‌بوون دهرباره‌ی ئەم پرسه و بۆچوونی جیابازیان هه‌بوو، بۆ سێ ئاراسته‌ی جیابواز دا به‌ش بیوون، به‌شیکیان ده‌یان وت: ((قورئان مه‌خلوقه، کۆمه‌لیکی دیکه پێیانابوو، مه‌خلوق نییه، کۆتا ئاراسته‌ش ده‌یان وت: نالین مه‌خلوقه و مه‌خلوق نییه)) (الأشعري، ۱۹۵۰: ۲۱۵/۱). واتا خۆیان به‌ دور گرتوه له‌م باهه‌ته. له‌ راستیدا به‌لگه‌یه‌که ئه‌وتۆ له‌به‌رده‌ست دانییه ئەم پرسه خوداناسیانه له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌رو یاوه‌رائی گه‌توگۆی له‌سه‌ر کرانی، به‌لام دواتر به‌هۆی کارپه‌گه‌ری ئایینه‌کانی دیکه و به‌ریه‌که‌وتنی

موعتەزىله، بەلام بەشەکه دیکه پێیانواوو، خودا بە چاوه رۆژى دوايدا دەبىزىت (الأشعري، ۱۹۵۰: ۱/۲۱۵-۲۱۶). ئەم بۆچوون و باوەرە جياوازانه يه واىکردووه، هه‌موو ئەمانە بۆ چەندىن رەوت و مەزەهەب و لقی دیکه دابەش بىن و تەنانەت لەتیبو يەك رەوت و مەزەهەيشدا دژايهتی يەكتر بکەن، تەنها زۆریەيان لەسەر بنەما سەرکێیهکانى پێکھاتەى مەزەهەبەکه هاوړا ماونەتەوه، ئەگەرنا لەسەر زۆرىک له باوەرەکان دژ و جياواز بوون و مەملەتییى يەكترىيان کردووه.

۴. ئەنجامەکان

- کۆمەلەىك پرسی جياواز رۆلێان هه‌بوو، له دەرکەوتنى رەوت و مەملەتی مەزەهەبیهکان، لەسەرەتادا روداوه سیاسیه چاوه‌روانەکراره‌کان، کۆشتارى گەورەى لەتیبو موسلمانان لیکه‌وتەوه، بەتایبەت لەسەر پرسی پێشەوايى لەسەرەكیترىن هۆکارەکانى سەرھەلدانى رەوت و رێنارەکانى ئىسلامە، بەتوندی کاربان لەسەر دەرکەد و هه‌ولێان بۆ دەدا، هەرەیکەيان بە جۆرىک بە شایستەى خۆيانیان دەزانى و لیکدانەوهى جياوازيان بۆ دەرکەد.

- پرسی جياوازه‌کانى بیروباوەر و قولبۆنەوه تیايدا و بێرکەنەوه بە شێوهى جۆراوجۆر له رەوتە جياوازه‌کانەوه له‌و بارەيه‌وه، رەنگدانەوهى گەورەى هه‌بوو له مەملەتی کردنى يەكتر لەسەر پرسەکان و پالپشتى کردنى هزر و بیروباوەرەکانى خۆيان و لیدان و بەرپەرچدانەوهى نەیارەکانیان، تا گەيشتە تۆمەتبارکردنیان بە پێناوێرو هاوێهەشى دانان بۆ خودا، تەنانەت لەتیبو خودى لفقەکانى يەك رەوتیشدا.

- خۆبندەنەوه و تێگەيشتنى جياواز بۆ دەقی ئایەتەکان و کرانەوه‌يان بە روى بیرو هزر و شارستانیه‌تە جياوازه‌کانى دەورویەر، تێگەل بوون له‌گەل داب و نەرىت و کەلتورى ناوچه‌کانى ژیر دەسەلاتیان، شارستانیه‌تییكى له مێژینه‌يان هه‌یه، رەنگدانەوهى لەسەر سەختکردنى مەملەتیه‌کان هه‌بوو.

- زۆرىک له بزوتنەوه جياوازه‌کان بە پالپشتى رەوتەکان دژى دەسەلاتى سەردەم راپەرپوون و هه‌ولێ گەيشتن بە ئامانجەکانیان دەدا، بەلام بە توندی سەرکۆتکارون، هه‌روه‌ها ئەم بزوتنەوانە نەیانوانیوو يەك دەنگ و هاوړاين دژى دەسەلات، به‌هۆى به‌هیزی دەمارگیری مەزەهەبیه‌وانەوه، تەنانەت له تیبو خودى لفقەکانى يەك رەوتیشدا.

- دەسەلات رۆلێ گرنكى له قولکردنەوهى مەملەتی مەزەهەبیه‌کان بىنى، به‌هۆى پالپشتى کردنى هەرچارەو رەوتیك له قۇناغە جياوازه‌کانى دەسەلاتدا، ئەمە دەبوو دەرْفەتییك بۆ رەوتى پالپشتى کراو له چه‌وساندنەوهى پەرەوکارانى رەوتەکانى دیکەدا و زیاتر چه‌سپاندنى پێگەى خۆى.

بۆیه لەلای ئەم رەوتانە خاوه‌نانى ئەمچۆره بیروباوەرانه پێناوهرن (الخطا، ۱۹۹۳: ۶۷-۶۸؛ ابن حزم، ۱۹۹۶: ۷/۹-۷)، لەم تێروانینەوه لیکدانەوه و رافەيان بۆ ئایەتەکان کردووه، له‌وانه بۆ ئایهتی (۲۲-۲۳)ى سورەتى قیامه^(۱) و (۱۴۳)ى سورەتى ئەعراف^(۲)، موعتەزىله‌کان له رافه‌کردنى ئەم ئایه‌تانه، مەبەست لىي بىينى خودا نىيه، بەلکو روائىنى چاوه‌روانىيه نەك روائىنى چاوان، چاوانىك چاوه‌روانى نىعمەتى خودا دەكەن، نەك بىينى (عبدالجار، ۱۹۹۶: ۲۴۲-۲۴۴؛ الأشعري، ۱۹۴۸: ۱۱؛ ابن حزم، ۱۹۹۶: ۹/۳).

شىعەكانىش هه‌مان هه‌لوئىستى موعتەزىله‌كانيان هه‌يه، لەسەر ئەم پرسە هاوړان، پێناوێه خودا له دونیاو رۆژى دوايدا نایىزىت، (السبحانى، ۱۳۸۸: ۱۲۵/۲)، نمونەش بە وتەيه‌كى عەلى كورى ئەبو تالیب دینەوه، پرسىارىان لىكردووه دەربارەى بىينى خودا، وتوبه‌تى: چاوه‌كان بە سەيرکردنى دیدەنى هەستى پى ناكەن، بەلکو دلەكان بە راستىبە‌كانى باوەر هەستى پى دەكەن (الكلىنى، ۲۰۰۷: ۵۷/۱).

بەپێچەوانەى ئەم رەوتانەى سەرەوه، موسلمانان نكۆلێان لەم وتانە دەرکەد، وهك داھینانى شتى نوى سەیریان دەرکەد، ئەمچۆره گروپانەيان بە سەرلێشواو دەزانى، خەلکیان لى ئاگادار دەکردووه و سەرکۆنەى ئەوانەيان دەرکەد، له كۆرپيان ئاماده دەبوون و لایەنگریان دەرکەد (جاروللا، ۲۰۱۹: ۱۰۸). ئەمانە زیاتر ئەهلى سوننە بوون، سىفاته‌کانى خودا دەچەسپىن بە بى لىكدانەوهو رافه‌کردن (عال، ۲۰۱۵:

۱۷) و نكۆلێ لى ناكەن، پێناوێه خودا سىفاتیكى كوفى ئەزەلى هه‌يه وهك زانست، توانا، ژيان، وىست، بىستن، بىينى، كەلام، شكۆ، گەورەيى و مەزنى (أبو الحنیفة، ۱۳۲۱: ۶۵). ئەگەرچى لەتیبو ئەوانیشدا مەملەتی هه‌بووه، بەلام زیاتر له سەردەمانى دەرنگتر دەرەكەوى، كەمتر له قۇناغى توێژینه‌وه‌كهى ئىمەدا بەرچاو بووه. بىنگومان بە پالپشتى چەندىن ئایەت، سىفەتە‌كانى خواى گەوره دەسەلێنن وهك:

خواى گەوره فەرموویه‌تى: (إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) (سورة البقرة: الآیة/ ۱۸۱)، هه‌روه‌ها فەرموویه‌تى: (إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ) (سورة الإسراء: الآیة/ ۱)، سوننەكان پێناوێه خەلكى به‌هەشت خودا دەبىن، بەلام نەك بەو هیزی له چاواندايه، بەلکو به‌هیزی بىينىكى دى خودا له‌و كاتەدا بە بنده‌كانى دهبەخشىت (ابن حزم، ۱۹۹۶: ۷/۳)، ئەمەش لەسەر بنەماى ئایەتە‌كانى قورئان وهك ئایهتی (۲۲-۲۳)ى سورەتى قیامه و

(۱۴۳)ى سورەتى ئەعراف، هه‌روه‌ها ئایهتی دیکه‌ى وهك خواى گەوره فەرموویه‌تى: (كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ) (سورة المطففين: الآیة/ ۱۵)، هه‌موو ئەم ئایه‌تانه بەلگه‌ى بىينى خودا دەسەلێنن، وانا باوەرداران بە پى بىينى خودا دەتوانن ئەو بىينى، سەرئەنجام مەزەهەبى سوننە پێناوێه گومانى تیدا نیه له رۆژى دوايى خودا دەبىزىت.

له‌تیبو رەوتى مورجیه‌ش هه‌لوئىستى جياوازيان هه‌بوو بە نكۆلێ لىكردن و نەكردن له سىفاته‌كانى خودا. وانا بىر بۆچوونى جياوازيان هه‌بووه، بەشىكان نكۆلێان له سىفاته‌كانى خودا کردووه، بەشەكه‌ى دیکه سىفاته‌كانى خودايان چه‌سپاندووه و رەتبان نەکردۆتەوه. هه‌روه‌ها بۆچوونى جياوازيان له بارەى بىينى خودا هه‌بوو هاوړانەبوون، بەشىكان نكۆلێان له بىينى خودا دەرکەد، هاوشێوهى رەوتى

لیستی سه رچاوه کان

- قورئانی پیروز
 جاروللا، زوهدی. (۲۰۱۹)، موخته زیه، سلجانی: ناوهندی غه زه لوس، وه رگیز: همدی عه بدوللا و وریا جهوهر.
- عەزیز، حمید. (۲۰۱۳)، فلهسه فهی زانستی که لام، ههولیز: چاپخانهی موکریانی
- لطیف، علی طاهر. (۲۰۱۷)، جه دهلی نیوان موخته زیه و جه نه لیه کان، نامه ی ماستر، زانکوی سلجانی، کولژی زانسته مرؤفایه تیه کان.
- ئه بو سعود، سه لاح. (۲۰۱۹)، موخته زیه، سلجانی: چاپخانهی گه نغ، وه رگیز: شاهو عمر عارف.
- ته مین، بورهان موحو مه د. (۲۰۰۴)، ته فسیری ناسان، سلجانی: له بلا و کراوه کانی کتبخانهی رۆشن بیر.
- ین اباض، عبدالله بن اباض النعمی. (۲۰۱۸)، سیره عبدالله بن اباض إلی عبدالملک بن مروان، لیدن: بریل، محرر: عبدالرحمن السلاهی.
- ین آبی الحدید، عزالدین آبی حامد عبدالحمید. (۲۰۰۷)، شرح نهج البلاغه، بغداد: دار الکتب العربی، تحقیق: محمد ابراهیم.
- ین آبی البنا، آبی بکر عبدالله بن محمد بن عبید بن سفیان. (۲۰۰۱)، مقتل امیر المؤمنین علی بن آبی طالب، دمشق: دار البشائر، تحقیق: ابراهیم صالح.
- ین الأثیر، آبی الحسن علی بن آبی الکریم محمد بن محمد بن عبدالکریم بن عبدالواحد. (۱۹۸۷)، الکامل فی التاریخ، بیروت: دار الکتب العلمیه، تحقیق: آبی الفداء عبدالله القاضي.
- ین الطلفطقی، محمد بن علی بن طباطبا. (۱۹۶۶)، الفخري فی الأدب السلطانیة والنول الإسلامیه، بیروت: دار صادر.
- ین المرتضی، أحمد بن یحیی. (۱۳۱۶)، المنیة والأمل، هیند: دائرة المعارف النظامیه، تصحیح: توما أرناک.
- ین حجر، شهاب الدین آبی الفضل أحمد بن علی بن محمد. (۱۹۹۵)، الأصابة فی تمييز الصحابة، بیروت: دار الکتب العلمیه، تحقیق: عادل أحمد عبدالموجود و علی محمد معوض.
- ین حزم الأندلسی، آبی محمد علی بن أحمد. (۱۹۶۲)، جمهرة أنساب العرب، القاهرة: دار المعارف، تحقیق: عبدالسلام محمد هارون.
- ین حزم الأندلسی، آبی محمد علی بن أحمد. (۱۹۹۶)، الفصل فی الملل و الأهواء والنحل، بیروت: دار الجلیل، تحقیق: محمد ابراهیم نصر و عبدالرحمن عمیره.
- ین حنبلی، أحمد بن حنبلی. (د.ت)، شرح الأصول السنة، دون مکان و مطبعة، تحقیق: آبی عبدالرحمن زین العابدین بن الحسین.
- ین خیاط، أبو عمرو خلیفة بن خیاط العصفوری. (۱۹۸۵)، تاریخ خلیفة بن خیاط، الریاض: دار طیبیه، تحقیق: أكرم ضیاء العمري.
- ین سعد، محمد بن سعد بن منیع. (۲۰۰۱)، کتاب الطبقات الکبیر، القاهرة: مکتبه الخانجی، تحقیق: علی محمد عمر.
- ین شبة، عمر بن شبة النمیری. (۲۰۱۴)، کتاب أخبار البصرة، البصرة: مرکز تراث البصرة، تحقیق: سلیمی عبدالحمید حسین.
- ین قتیبة، آبی محمد عبدالله بن مسلم. (۱۹۶۹)، المعارف، القاهرة: دار المعارف، تحقیق: ثروت عکاشة.
- ین قتیبة، آبی محمد عبدالله بن مسلم. (۱۹۹۰)، الإمامة والسیاسة، بیروت: دار الأضواء، تحقیق: علی شیری.
- ین کثیر، عادالدین أبو الفداء إسماعیل بن عمر. (۱۹۹۸)، البداية والنهاية، مصر: دار هجر، تحقیق: عبدالله بن عبدالمحسن التركي.
- ین نباتة، محمد بن محمد بن الحسن جمال الدین الفارقی المصري. (د.ت)، سرح العیون فی شرح رسالة ابن زیدون، دون مکان: دار الفكر العربي، تحقیق: محمد أبو الفضل ابراهیم.
- آبی الحنیفة، النعمان بن ثابت. (۱۳۲۱)، شرح الفقه الأكبر، الهند: دائرة المعارف النظامیه، تحقیق: عبدالله بن ابراهیم الأنصاری.
- آبی مخنف، لوط بن یحیی الأزدی. (۱۳۶۷)، وقعة الطف، قم: مؤسسة النشر الإسلامی، تحقیق: محمد هادی البوسفی.
- الربلی، آبی الحسن علی بن عیسی بن آبی الفتح. (۲۰۱۲)، کشف الغمة فی المعرفة الأئمة، بیروت: دار التعارف، تحقیق: علی آل کثیر.
- الأشعری، آبی الحسن علی بن إسماعیل. (۱۹۴۸)، کتاب الإبانة، حیدر آباد: مطبعة جمعیة دائرة المعارف العثمانیه.
- الأشعری، آبی الحسن علی بن إسماعیل. (۱۹۵۰)، مقالات الإسلامین واختلاف المصلین، القاهرة: مکتبه النهضة المصریه، تحقیق: محمد محی الدین عبدالحمید.
- الأصفهانی، أبو الفرج علی بن الحسین بن محمد بن أحمد بن الهیثم. (۱۹۶۵)، مقاتل الطالبین، قم: مؤسسة دار الکتب، تحقیق: کاظم المظفر.
- الألبانی، محمد ناصرالدین. (۲۰۰۴)، سلسلة الأحادیث الضعیفة والموضوعة وأثرها السیئ فی الأمة، الریاض: مکتبه المعارف.
- أمین، أحمد. (۱۹۲۸)، فجر الإسلام، مصر: مطبعة الاعتقاد.
- البخاری، آبی عبدالله محمد بن إسماعیل. (۲۰۰۲)، صحیح البخاری، دمشق: دار ابن کثیر.
- البغدادی، عبدالقهار بن طاهر بن محمد. (۲۰۰۵)، الفرق بین الفرق، بیروت: دار الکتب العلمیه.
- البکای، لطیفه. (۲۰۰۷)، حركة الخوارج نشأتها وتطورها إلی نهاية العهد الأموي خلال (۳۷-۱۳۲هـ)، بیروت: دار الطلیعة.
- البلاذری، أحمد بن یحیی بن جابر. (۱۹۹۶)، أنساب الأشراف، بیروت: دار الفكر، تحقیق: سهیل زکار و ریاض زرکلی.

گوفاری زانکوی کویه بؤ زانسته مرؤفایه تی وکؤمه لایه تیبیه کان

الطبري، أبي جعفر محمد بن جرير. (١٩٦٩، ١٩٧١)، تاريخ الرسل والملوك، مصر: دار المعارف، تحقيق: محمد أبو الفضل إبراهيم.

عبدالجبار، أبي الحسن قاضي عبدالجبار بن احمد. (١٩٩٦)، شرح الأصول الخمسة، القاهرة: مكتبة وهبة، تحقيق: عبدالكريم عثمان.

عبدالجبار، أبي الحسن قاضي عبدالجبار بن احمد. (د.ت)، المغني في أبواب التوحيد والعدل، دون مكان ومطبعة، تحقيق: توفيق الطويل و سعيد زايد.

علال، خالد كبير. (٢٠١٥)، التعصب المذهبي في التاريخ الإسلامي، القاهرة: رؤية للنشر والتوزيع. فلهوزن، يوليوس. (١٩٦٨)، تاريخ الدولة العربية في ظهور الإسلام إلى نهاية الدولة الأموية، القاهرة: د.م، ترجمة: محمد عبدالهادي أبو ريده.

الكليني، محمد بن يعقوب. (٢٠٠٧)، أصول الكافي، بيروت: منشورات الفجر.

اللالكائي، هبة الله بن الحسن بن منصور. (٢٠٠٥)، شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، القاهرة: المكتبة الإسلامية، تحقيق: أبو يعقوب نشأت بن كمال المصري.

المفيد، محمد بن محمد بن النعمان. (١٩٦٢)، الإرشاد، النجف: المكتبة الحيدرية.

المقريزي، تقى الدين أبي العباس أحمد بن علي بن عبدالقادر. (١٩٩٨)، كتاب المواعظ والإعتبار بذكر الخطط والآثار، بيروت: دار الكتب العلمية.

المنقري، نصر بن مزاحم. (١٣٨٢)، وقعة صفين، القاهرة: المؤسسة العربية الحديثة، تحقيق: عبدالسلام محمد هارون.

النوختي، أبي محمد الحسن بن موسى. (١٩٣١)، فرق الشيعة، أستانبول: مطبعة الدولة.

ولي، عبدالعزيز محمد نور. (د.ت)، أثر التشيع على الروايات التاريخية في القرن الأولى الهجرية، دون مطبعة ومكان طبع.

ياقوت الحموي، شهاب الدين أبي عبدالله ياقوت بن عبدالله. (١٩٧٧)، معجم البلدان، بيروت: دار صادر.

اليقوي، أحمد بن أبي يعقوب بن جعفر بن وهب بن واضح. (٢٠١٠)، تاريخ اليقوي، بيروت: الأعلمي للمطبوعات، تحقيق: عبدالأمير محنا.

تسافير، نوري. (٢٠١٧)، تاريخ مدرسة فقهية - الإنتشار المبكر المذهبي الحنفي، بيروت: المؤسسة العربية، ترجمة: محمد خالد دراج و محمود محمد المراخي.

الفتازاني، أبو الوفا الغنيمي. (د.ت)، علم الكلام وبعض مشكلاته، القاهرة: دار الثقافة.

الجبوري، حمدية صالح. (٢٠١٢)، أئمة أهل البيت والخلافة العباسية (٢٠٣-٢٦٠ هـ / ٨١٨-٨٧٣ م)، دمشق: تموز.

الخطيب البغدادي، أبي بكر أحمد بن علي بن ثابت. (٢٠٠١)، تاريخ مدينة السلام، بيروت: دار الغرب الإسلامي، تحقيق: بشار عواد معروف.

الدجيلي، أحمد. (١٣٧٤)، المختار الثقفي، النجف: مطبعة النجف.

الدينوري، أبي حنيفة أحمد بن داود. (١٩٥٩)، الأخبار الطوال، دون مطبعة ومكان طبع، تحقيق: عبدالمنعم عامر.

الذهبي، أبي عبدالله محمد بن أحمد بن عثمان. (١٩٨٣)، سير أعلام النبلاء، بيروت: مؤسسة الرسالة، تحقيق: شبيب الأرنؤوط و إبراهيم الديبق.

الذهبي، أبي عبدالله محمد بن أحمد بن عثمان. (د.ت)، ميزان الاعتدال في نقد الرجال، بيروت: دار المعرفة، تحقيق: علي محمد الجاوي.

الربيع، أبو عمرو الربيع بن حبيب العبابي. (٢٠٠٣)، كتاب الترتيب في صحيح من حديث رسول (ص)، عمان: مسقط، جمع وترتيب: أبي يعقوب يوسف بن إبراهيم الورداني.

الزركلي، خير الدين. (٢٠٠٢)، الإعلام، بيروت: دار العلم للملايين.

السبحاني، جعفر بن محمد التبريزي. (١٣٨٨)، الإلهيات، قم: مؤسسة الإمام الصادق.

الشهرستاني، أبي الفتح محمد بن عبدالكريم بن أبي بكر أحمد. (١٩٩٣)، الملل والنحل، بيروت: دار المعرفة، تحقيق: أمير علي محنا و علي حسن فاعور.

الصدوق، أبي جعفر محمد بن علي الحسين. (١٣٨٩)، الاعتقادات، قم: مؤسسة الإمام الهادي.

الصدوق، أبي جعفر محمد بن علي الحسين. (د.ت)، التوحيد، بيروت: دار المعرفة، تحقيق: السيد هاشم الحسيني الطهراني.